

SANATHANA SARATHI - SVIBANJ 2021. GODINE

GLAS UTJELOVLJENJA BOŽANSKOGA - *AVATĀRA VANI*

PREPOZNAJTE VRHOVNO ZNAČENJE LJUBAVI

RIJEŠITE SE ŽELJA I BUDITE SLOBODNI

Utjelovljenja ljubavi!

U ovom svijetu sačinjenom od tri promjenjiva svojstva prirode, *gune*, - uravnoteženosti, *sattva*, strastvenosti, *rajas*, i tromosti, *tamas*, čovjek je izložen osjećaju sreće i tuge.

Zaslužite Božju milost i doživite istinsku sreću

Čovjek je opsjednut vezanošću, *moha*, i zbog toga ne može doživjeti sreću. Kad se jednom oslobodi vezanosti, doživjet će pravu sreću. Vezanost, *moha*, u čovjeku hrani loša obilježja ega, *ahankāra*, i posesivnosti, *mamakāra*. Osobu punu ega sredina ne voli. Zato je neophodno riješiti se vezanosti, *moha*. On tko je oslobođen vezanosti, drag je svima, *moham hitva priyam bhavati*. Čovjek bi stoga trebao postupno smanjivati svoje svjetovne vezanosti.

Osim vezanosti, čovjek bi trebao nadzirati svoju ljutnju jer ona uzrokuje patnju. On tko pobijedi ljutnju bit će oslobođen patnje, *krodham hitva no sochati*. Dok god se čovjek ljuti, ne može imati u sebi mir i osjetiti sreću. Stoga bi se trebao osloboditi ljutnje kako bi stekao mir i sreću u životu. Ljuti čovjek je neprijatelj cijelom čovječanstvu. Nadzor nad ljutnjom je prvo i osnovno što treba postići netko tko kreće na duhovno putovanje.

*Onaj tko se ljuti neće uspjeti ni u čemu što radi
Griješit će i svi će ga ismijavati.
Njegovi će ga bližnji napustiti.
Izgubit će sve bogatstvo i poštovanje.
Vlastita će ga ljutnja u potpunosti uništiti.*

(stihovi na teluškom)

Čovjek se počinje osjećati sretnim kad se uzdigne nad svojim željama, *kāmam hitva sukhi bhāvati*. Život je dugo putovanje a želje su prtljaga koju sobom nosite. S manje prtljage je udobnije i putovanje postaje užitek. Dakle, čovjek bi sebi trebao olakšati životno putovanje smanjujući teret želja. On bi trebao razlučiti što je potrebno a što nije, lišiti se nepotrebnoga, i tako sebi smanjiti teret.

Staloženost usmjerava čovjeka prema duhovnom putu

Ljudski je život poput oceana koji se sastoji od valova užitka i boli. Čovjek je sretan kad su mu želje ispunjene a nesretan kad nisu. Ugoda i bol su nerazdvojni u životu. Zadovoljstvo je međuvrijeme između dviju boli. Čovjek ne može uživati u sreći a da ne iskusi nesreću. U sreći ne može uživati bez poteškoća i boli. Užitek i bol dvije su strane istog novčića ili dvije supke istog sjemena. U stvari, teškoće povećavaju sreću koja slijedi. Ugoda i bol, dobitak i gubitak, su u svijetu neraskidivo povezani. Čovjek bi trebao biti ravnodušan prema objema suprotnostima i poteškoće smatrati prilikom za vlastitu preobrazbu. Na taj način se može napredovati na putu duhovnosti i zaslužiti milost Božju. Čovjek može doživjeti pravu sreću samo zahvaljujući Božjoj milosti. Ali on ne može steći Božju milost jer ne nadzire svoje misli, riječi i djela.

*Ne gledajte ono što je loše, gledajte ono što je dobro;
Ne slušajte ono što je loše, slušajte ono što je dobro;
Ne govorite o lošem, govorite o dobrom;
Ne mislite o lošem, mislite o dobrom;
Ne činite zlo, činite dobro;
To je put do Boga.*

Izgradite svetu viziju

Ali danas čovjek vidi samo ono u čemu drugi griješe. Kakva ste vi to osoba ako uvijek gledate tuđe greške? A zapravo, trebali biste vidjeti u čemu vi sami griješite, i to ispraviti. Trebali biste imati dobre misli. Samo tada ćete činiti dobra djela i postati dobrom osobom. Dakle, trebali biste izgraditi svetu viziju. Evo jedne priče koja će to oslikati.

Jednoga je dana Kršna pozvao Duryodhanu i Dharmaraju i naložio im da provedu jedno istraživanje među ljudima u kraljevstvu. Od Duryodhane je zatražio da sazna koliko dobrih ljudi ima u zemlji, a od Dharmaraje da otkrije koliko ima loših. Duryodhana je obišao kraljevstvo i izvijestio da nigdje nije mogao pronaći dobrog čovjeka. Ako i postoji neki dobar čovjek, to je on sam, rekao je. Dharmaraja je izvijestio Kršnu da nije mogao pronaći niti jednog lošeg čovjeka u njihovom kraljevstvu kojim vlada ispravnost, *dharma*. I da nešto lošega može naći samo u samom sebi. Dharmaraja je imao sveto viđenje; zato su mu se svi činili dobrima. S druge strane, Duryodhana je imao loš način razmišljanja; stoga su mu se svi činili lošima. Sve ovisi o tome kako tko gleda. Ako svijet promatrate dobrog uma, sve će vam se činiti dobrim.

Cijeli je kozmos je Božja kreacija, *sršti*. On je manifestacija Boga. Priroda, *prakriti*, je još jedno ime za Stvoreno, *sršti*. Priroda je božanskog porijekla. Pet osnovnih elemenata koji čine prirodu prisutni su i u svim živim bićima. Znači da je isto Božansko prisutno u svima. Kad čovjek spozna tu istinu, neće u sebi više imati mjesta za ljutnju, mržnju i zavist. Iako u univerzumu postoji bezbroj oblika, svi su oni u svojoj osnovi jedan, jer je isto istinsko Sebstvo, *ātman*, prisutno u svima. Zato bi čovjek trebao prepoznati jednotu koja se nalazi u osnovi prividne različitosti.

Zajedništvo s Bogom je prava duhovna disciplina, *yoga*

Prepoznajte vrhovno značenje ljubavi. Gradite ljubav prema Bogu. Ljubav prema Bogu je prava vjera. Zajedništvo s Bogom je istinska duhovna disciplina, *yoga*. Druge vrste prakticiranja *yoge* samo su fizičke vježbe. Ljubav koja izvire iz srca i nadilazi um je prava ljubav. Čovjek bi trebao pogledati u svoju nutrinu, nadzirati

um i ograničiti želje. On može postići pravu sreću kad uspostavi nadzor nad umom i osjetilima te ograniči svoje želje. Trebao bi shvatiti da je život tvrtka s ograničenom odgovornošću. Da bi ostao zdrav i siguran, čovjek mora poštovati ograničenja u životu i uspostaviti nadzor nad svojim osjetilima.

Suzdržanost u govoru je hvalevrijedna vrlina

Najvažniji organ kojega treba nadzirati je jezik koji, za razliku od ostalih organa, obavlja dvije funkcije – funkciju okusa i funkciju govora. Oči, uši, nos i koža imaju samo jednu funkciju, ali jezik ima dvije funkcije. Drevni mudraci u Indiji provodili su zavjet šutnje iz raznih razloga. Iskustvom šutnje može se sačuvati energiju, poboljšati pamćenje i steći božansku moć. Suzdržanost u govoru i izbjegavanje ogovaranja i klevetanja su preporučljive vrline. Ako više govorite, vjerojatno ćete i više pogrešaka napraviti. Nikada nemojte nikoga povrijediti svojim grubim riječima. Primjenjujte maksimu *Pomogni uvijek, ne povrijedi nikada*. Dakle, čovjek bi trebao naučiti ispravno koristiti jezik.

Ne primjećujte ono što je loše, primijetite ono što je dobro, preporuka je očima. Keechaka, lik iz Mahābhārate, izgubio je život kada je zlokobno pogledao Draupadi. Nitko nikada neće svojem sinu dati ima Keechaka jer je on došao na loš glas zbog svojeg zloćestog pogleda. Isto tako, ne bi trebalo slušati ono što je loše. Kaikeyi je primjer dobronamjerne žene koja je dopustila da joj um zatruje opaki savjet njene služavke Manthare, što je dovelo do smrti njezinog supruga, kralja Daśarathe, i gnjeva njezinog sina Bharate. Kaikeyi i Mantara su tako došle na loš glas.

Oslobodite se neznanja da biste vidjeli vlastitu božanskost

Kako loše misli utječu na čovjeka i guraju ga u propast prikazano je u priči o Duryodhani u *Mahābhārati*. Duryodhana je uvijek gajio loše namjere prema Pāndavama. Koji je bio krajnji rezultat toga? On nije uništio samo sebe nego i cijelo svoje pleme. Istu je sudbinu doživio Rāvana, kralj demona, jer se, usprkos svojoj učenosti, nije odrekao svojih loših misli i djela. Od kakve je koristi sve vaše znanje ako ga ne provodite u djelo? Postoje brojni primjeri u indijskim epovima koji pokazuju da bi čovjek trebao slijediti put ispravnosti i istine i ostvariti cilj

života. Koji je cilj ljudskoga života? Cilj ljudskoga života je spoznaja samoga sebe. Do cilja se dolazi kroz tri faze - samopouzdanje, samozadovoljstvo i samopožrtvovnost. Koji je razlog čovjekovog nemira u svijetu? Nedostatak samopouzdanja! Samopouzdanje je temelj zdanja ljudskog života, samozadovoljstvo su zidovi, samopožrtvovnost je krov a samospoznaja je sam život. Čovjek bi se trebao zapitati: "Tko sam ja?" Kad kažete, *ovo je moje tijelo, ovo je moj um, ovo su moja osjetila* i tako dalje, tko ste onda vi? Vi ste gospodar tijela, uma, osjetila i intelekta. Čovjek bi trebao znati da je on sveprožimajuća kozmička svjesnost. To je njegova stvarnost. On bi trebao upotrijebiti svoju intuitivnu inteligenciju, *buddhi*, kako bi doživio jednotu s Bogom ili Brahmanom. Što znači, *Brahman je vrhovna svjesnost, prajñānam brahmā*? To je stalna integrirana svjesnost. Potpuna svjesnost je priroda Brahmana. Kako je čovjek jedan od vidova Brahmana, neznanje nije njegova priroda. Kao što je vatra prekrivena pepelom, Brahman je prekriven neznanjem. Ako čovjek otpuhne pepeo neznanja, otkrit će mu se vatra Brahmana (Apsolutno Božansko). Vatra božanskosti uvijek blista u čovjeku, ali ju on prekriva pepelom želja i neznanja.

Evo još jedne ilustracije. Pretpostavimo da na stablu sjedi mnogo ptica koje svojim izmetom onečišćuju zemlju ispod stabla. Kako otjerati ptice? Ako zapjevate neki *bhajan* i zaplješćete rukama, ptice će odletjeti. Naš život nalikuje stablu na kojemu se okupilo veliko jato ptica u obliku naših želja koje nam zagađuju srce. Da biste se oslobodili želja, pjevajte *Rāma, Kršna, Govinda*.

Bhagavānov govor održan u Sai Sruthi, Kodaikanal, 12. travnja 1996. godine

Već nekoliko godina nudim vam savjete i upute o nesebičnom služenju, sevi, ali nisam zadovoljan koliko ih primijenjujete u praksi. Vaš bi cilj trebao biti da Mi ugodite, da Mi udovoljite, da slijedite Moje uputstvo. Došao sam s određenim zadacima koji su Moja misija. I Ja moram ispuniti određene zavjete! Spomenuti su i u Bhagavadgīti. Ja trebam uspostaviti vladavinu ispravnosti, dharme; moram nositi teret blagostanja, yoga kšema, onih koji su uronjeni u misli samo o Meni. Najbolji način na koji Mi možete ugoditi je da Me vidite u svim bićima i da im

služite baš onako kako biste željeli služiti Meni. To je najbolji oblik bogoštovlja koji će doprijeti do Mene.

Bhagavān Sri Sathya Sai Baba

Bhāgavatha Vāhinī

Četvrto poglavlje

VEDSKI ŽRTVENI OBRED ISKUPLJENJA - YAJŃA

Svečani obred imenovanja kraljevića, *nāmakarana*, uvelike je razveselilo podanike u državi, kao i stanovnike palače i članove kraljevske obitelji. Ali Yudhištira, najstariji od braće Pāndava, smatrao je da treba učiniti još nešto. On nije bio zadovoljan samo veselom priredbom. Iste večeri na skup je pozvao sve starješine, znanstvenike, učene ljude, *pāndite*, podređene vladare i narodne vođe. Molio se da Gospod Kršna predsjedava skupom i sve obdara radošću. Mudraci Vyasa i Kripa su također bili prisutni.

Dolazeći na skup, Yudhištira je šuteći na tren zastao pred okupljenima, prije no što je pao pred stopala Gospoda Kršne i mudraca Vyase. Nakon toga se okrenuo prema vladarima, učenjacima i vođama te rekao: “Ja sam uspio pobijediti neprijatelje zahvaljujući vašoj pomoći, suradnji i najboljim željama, kao i blagoslovima Gospoda koji je prisutan ovdje, i mudracima i svecima koji su Ga ustoličili u svojim srcima. Tom pobjedom smo uspjeli vratiti izgubljeno kraljevstvo. Pomoću tih blagoslova, svjetlo nade je ponovo zasjalo u srcima zabrinutima za nastavak dinastije. Vladavinu Pāndava nastavit će kraljević kojega je Gospod danas nazvao Parikšit.”

“I dok me sve to veseli, moram pred svima vama objelodaniti da me ispunja tuga kad razmislim o drugoj strani ove slike. Počinio sam mnogo grijeha, ubijao

članove obitelji i rođake. Mislim da za to trebam ispaštati; inače, neće biti sreće za mene, ni za moju dinastiju ni za moj narod. Zato želim iskoristiti ovu priliku i moliti vas za savjet po ovom pitanju. Mnogi su među vama spoznali Stvarnost i dosegli znanje o Apsolutnom, *brahma jñāna*; ovdje je i veliki mudrac Vyasa. Očekujem od vas da predložite neki obred iskupljenja kroz koji se mogu osloboditi te goleme količine grijeha koju sam nakupio zbog ovoga rata.”

Kad je Yudhištira tako ponizno i skrušeno iznio svoj problem, Gospod Kršna je rekao: “Yudhištira, poznat si kao Dharmaraja i trebao bi poznavati ispravnost, *dharmu*. Ti poznaješ složenost i zamršenost ispravnosti i moralnosti, pravde, ispravnog i pogrešnog ponašanja. Stoga sam iznenađen da se toliko mučiš zbog toga rata i te pobjede. Zar ne znaš da ratnici, vitezovi i vojskovođe, *kšatriya*, ne čine grijeh kad ubiju neprijatelja koji je došao na bojno polje naoružan s namjerom da ubija? Nikakva povreda, bol, ili gubitak, počinjeni na bojnom polju tijekom borbe s naoružanim neprijateljem, ne smatraju se grijehom. Ispravno postupanje, *dharma*, ratnika, *kšatriye*, je da uzme mač i bori se do samog kraja, ne misleći na sebe, kako bi spasio svoju zemlju. Ti si samo slijedio svoju *dharmu*. Kako može djelovanje, *karma*, u skladu s ispravnošću, *dharmom*, biti grešno? Nije u redu sumnjati u to i očajavati. Grijeh te ne može dotaknuti, opsjesti ili uznemiriti. Umjesto da likuješ zbog svečanosti dodjele imena novorođenog kraljevića, zašto bi strahovao zbog zamišljenih nesreća i tražio lijek za nepostojeće grijeha? Budi miran, budi sretan.”

Vyasa je također ustao i obratio se kralju: “Grešna i prijekora vrijedna djela neizbježna su u borbi. Ona ne bi trebala biti razlog tugovanja. Glavni cilj bitke trebao bi biti zaštita ispravnosti, *dharme*, od njezinih neprijatelja. Ako borci to drže na umu, grijeh će ih mimoići. Gnojnu ranu treba obraditi pomoću noža; nije grijeh obaviti operaciju. Kirurg koji ne primijeni svoje znanje da bi spasio čovjeka čini ozbiljan grijeh. Isto tako, kirurg koji zna da je neprijatelj izvor nepravde, okrutnosti, straha i poroka, a ipak ne liječi te čireve iako posjeduje znanje, samo zato što nerado koristi nož (kirurg je u ovom slučaju ratnik, *kšatriya*), čini grijeh time što ostaje miran i ne koristi mač. Dhramaraja, ti si u zabludi. Mogu razumjeti one koji nisu toliko mudri da ih obuzimaju takve sumnje, ali se čudim da se ti opterećuješ tim strahom od grijeha?”

“Ako ti naše riječi nisu dovoljno uvjerljive, mogu predložiti još jedan lijek. Taj će otkloniti sav strah. Neki su mu vladari u prošlosti pribjegli po završetku rata, kako bi se oslobodili posljedica grijeha. To je obred žrtvovanja konja, *aśvamedha*. Ako želiš, možeš i ti izvesti taj obred, kao obred iskupljenja. Za to nema nikakvih prepreka. Ali vjeruj mi, Ti si nevin čak i bez iskupljenja. Budući da Ti je vjera poljuljana, predlažem Ti da obaviš taj obred kako bi bio zadovoljan.” Nakon te izjave Vyasa je ponovo sjeo.

Na to su svi stariji, učeni ljudi i vođe ustali kao jedan i pljeskom pozdravili ovaj dragocjeni Vyasini prijedlog. Vikali su: “Slava ti, slava ti, *jai, jai*”, kako bi iskazali odobravanje i zahvalnost. Uzvikivali su: “Korisno! Mudro!”, i blagoslovili Dharmaraju u njegovim naporima da se oslobodi posljedica grijeha počinjenih u ratu. No Dharmaraja je još uvijek bio ispunjen tugom. Nije se oslobodio straha. Oči su mu bile pune suza.

On se vrlo žalostivim tonom obratio prisutnima: “Ma koliko vi isticali moju nedužnost, ja u nju ne vjerujem. Nekako, moj um ne prihvaća vaše dokaze. Vladari koji su sudjelovali u ratovima mogli su se pročistiti kroz obred žrtvovanja konja, *aśvamedha yajña*. To su bili obični ratovi; uobičajenog tipa. Ali u mojem slučaju, radi se o nečem vrlo neobičnom. Moji su grijesi trostruko veći i ozbiljniji zato jer: 1. ubio sam obitelj i rođake, 2. ubio sam svete starce kao što su Bhišma i Drona, i 3. ubio sam mnoge okrunjene glave. Avaj, sudbino moja! Kako su monstruoza bila moja djela?”

“Ni jedan vladar nije mogao učiniti toliko zla. Ne jedan, nego tri obreda žrtvovanja konja, *aśvamedha yajña*, treba obaviti kako bi se pročistila ta količina grijeha. Samo tada ću se smiriti. Samo tada će moja dinastija moći biti sretna i sigurna. Samo tada će se mojim kraljevstvom upravljati sigurno i uzorno. Vyasa i ostali starci i mudraci to moraju suosjećajno prihvatiti.”

Dok je Yudhištira govorio, suze su mu tekle niz lice, usne drhtale od tuge, a tijelo pognulo u grču grižnje savjesti. Pred tim prizorom srce svakog mudraca se ispunilo sažaljenjem. Kraljevi su podanici osjetili duboku naklonost. Vyasa, pa čak i Vāsudeva su bili dirnuti. Mnogi su Pānditi zaplakali a da toga nisu bili ni svjesni. Svi su okupljeni zanijemili od čuđenja. Svi su u trenu shvatili koliko je meko Dharmarajino srce. I braća Bhima, Arjuna, Nakula i Sahadeva su stajali sklopljenih

dlanova, ispunjeni poniznim poštovanjem, čekajući oslobodajuću riječ Gospoda koji je sjedio na predsjedavajućem mjestu.

Nakon toga su se svi okupljeni jednoglasno složili o izvedbi tri obreda žrtvovanja konja, *aśvamedha yajña*, kako bi se otklonila Dharmarajina tuga i bol. Jedan je mudrac izrazio mišljenje svih prisutnih. Rekao je: “Mi nećemo stati na put tvojoj želji. Prihvaćamo ju svim srcem. Sudjelovat ćemo u izvođenju obreda, *yajña*, u skladu s duhovnim propisima, *śāstra*, sve do završnih obreda. Jer želimo mir tvomu više od svega. Spremni smo učiniti sve da ti udovoljimo.” Svi prisutni su klicali u znak odobravanja.

Čuvši to, Dharmaraja je rekao: “Ja sam zaista blagoslovljen. Zaista sam blagoslovljen.” Zahvalio se na obećanoj suradnji. Otišao je do mjesta gdje su sjedili Kršna i Vyasa i pao im pred stopala. Držao je Kršnina stopala i molio: “O, Madhusūdana! Zar nisi čuo moju molitvu? Nisi li svjedočio mojoj patnji? Molim Te da nas obdariš Svojom božanskom prisutnošću tijekom nadolazećeg žrtvenog obreda, *yajña*, da on urodi plodovima i oslobodi me ovog tereta grijeha.”

Kršna se nasmiješio i podignuo ga pred Sobom uvis. Rekao je: “Dharmaraja! Uslišit ću tvoju molitvu. Ali ti si na svoja ramena preuzeo teret težak poput planinskog lanca. Ovaj žrtveni obred, *yajña*, nije mala stvar. Štoviše, izvodi ga proslavljeni kralj, Dharmaraja! To znači da ga se mora obaviti na razini koja je primjerena tvom položaju. Ja znam da ti nemaš potrebna sredstva za ovaj vrlo skup pothvat. Kraljevi dobivaju novac samo od svojih podanika. Potrošiti na žrtveni obred, *yajña*, novac koji si od njih izvukao, nije poželjno. Za takve svete obrede može se koristiti samo novac koji je zarađen na dobar način; u protivnom, donijet će zlo a ne dobro. Ne mogu ti u tome pomoći ni tvoji podređeni vladari jer su i oni osiromašili u zadnjem ratu. Jasno je da ni oni nemaju na pretek. Svjestan svega toga, kako možeš očekivati da ćeš izvesti tri obreda žrtvovanja konja, *aśvamedha*, zaredom? Pitam se gdje pronalaziš takvu odvažnost usprkos ovim nepovoljnim uvjetima. I već si to javno objavio na ovom velikom i uglednom skupu. Nisi Mi čak ni nagovijestio tu skupu predstavu. Da jesi, mogli smo smisliti nekakav plan. Ali nije ni sada prekasno. Odlučit ćemo nakon još malo rasprave i promišljanja. Ne mijenja ništa na stvari ako događaj malo odgodimo..”

Dharmaraja je poslušao ove Gospodove riječi i nasmijao se od srca! “Gospode, Ti se ovdje igraš sa mnom, znam to. Nikada nisam ni o čemu donio odluku a da

prethodno nisam dobro razmislio. Niti sam se brinuo o novcu ili sredstvima. Kad imamo Tebe s Tvojom neiscpnom milošću za čuvara, zašto bih trebao brinuti o bilo čemu? Kad u svom vrtu imam drvo koje ispunjava želje, *kalpataru*, zašto bih se zamarao tražeći korijenje i gomolje? Svemogući Gospod koji nas je čuvao svih ovih strašnih godina kao što očni kapci čuvaju oko, neće nas napustiti u ovom trenutku.”

“Za Tebe, koji možeš otpuhnuti ogromne planine u prah, ovaj kamenčić uopće nije problem. Ti si moje blago, moja riznica. Ti si sam moj dah. Što god da kažeš, neće oklijevati. Sva moja snaga, cijelo moje bogatstvo si Ti, i samo Ti. Polažem sav svoj teret, uključujući i teret vođenja države i ovaj novi teret izvođenja tri žrtvena obreda, pred Tvoja stopala. Učini ono što želiš. Možeš uvažiti moje riječi i provesti moju namjeru, ili je možeš odbaciti i otkazati obrede, *yajña*. Svejedno mi je. Jednako sam sretan, što god Ti učinio. To je Tvoja volja, ne moja.”

Naravno, uz Gospoda koji stoluje u srcu, nije potrebno posebno moliti. Gospod se raznježio. Uhvatio je Dharmaraju i pomogao mu da ustane. “Ne, šalio sam se kako bih provjerio tvoju vjeru i predanost. Htio sam tvojim podanicima pokazati koliko je snažna tvoja vjera u Mene. Ne trebaš brinuti ni o čemu. Tvoja će se želja ispuniti. Ako budeš slijedio Moje upute, lako ćeš nabaviti novac potreban za proslavu i izvođenje obreda, *yajña*. Možeš ga dobiti bez uznemiravanja vladara i opterećivanja podanika.”

Čuvši te riječi Dharmaraja se oduševio. Rekao je: “Gospode, poštovat ćemo Tvoju zapovijed.” Na to je Kršna uzvratilo: “Slušaj. U davna vremena, vladar po imenu Maruth je izveo žrtveni obred, *yajña*, na način na koji to otada nitko nije mogao. Dvorana u kojoj je obred, *yajña*, izveden, i svi prateći predmeti, bili su od zlata. Svećenicima koji su izvodili obred poklanjane su zlatne poluge. Umjesto krava darivalo se zlatne kipove krava, a ploče zlata dijelilo se umjesto zemljišta! Brahmini ih nisu mogli ponijeti kući, pa su uzimali samo onoliko koliko su mogli podići i nositi. Ostalo su jednostavno ostavili. Ti komadi zlata su sada dostupni u velikim količinama, za tvoje žrtvene obrede, *yajña*. Možeš ih pokupiti.”

Dharmaraja se s tim nije složio; bio je u nedoumici. Rekao je: “Gospode, to je vlasništvo onih kojima je dano. Kako bih ga mogao koristiti bez njihova dopuštenja?” Kršna je odgovorio: “Oni su ga odbacili, potpuno svjesni onoga što čine i što odbacuju. Oni više nisu živi. Njihova djeca ne znaju za ovo blago. Ono je

sada pod zemljom. Zapamti da svako blago koje je u zemlji, a koje nema svojeg gospodara ili vlasnika, pripada kralju na čijem se području nalazi. Kad ga kralj poželi uzeti, nitko nema pravo prigovora. Donesi to blago što prije i pripremi se za proslavu i izvođenje obreda, *yajña!*“, zapovjedio je Gospod Kršna.

Shvatite Moju stvarnost

Ljudi mogu biti jako blizu (fizički) utjelovljenju Božanskoga, avatāra, ali žive svoje živote nesvjesni svoga bogatstva; oni preuveličavaju ulogu čuda, koja su beznačajna u usporedbi s Mojom slavom i veličanstvenošću, kao što je to komarac svojom veličinom i snagom u odnosu na slona na kojem se naselio. Zato, kada govorite o tim “čudima”, Ja se u Sebi smijem iz sažaljenja što olako sebi dopuštate izgubiti dragocjenu svijest o Mojoj stvarnosti. Moja je moć nemjerljiva; Moja je istina neobjašnjiva, nedokučiva. Objavljujem ovo o Sebi jer se ukazala potreba za tim. No, ono što Ja sada činim je samo dar u obliku “posjetnice”! Dopustite Mi da vam kažem da je samo Kršna tako jasno i tako nepogrešivo objavio Istinu o kojoj su nedvosmisleno govorili avatari. Usprkos tome, primijetit ćete da je tijekom života taj isti Kršna više puta doživio neuspjeh u svojim nastojanjima i pokušajima; morate također imati na umu da su ti porazi bili dio predstave koju je On planirao i koju je Sam režirao.

Bhagavān Sri Sathya Sai Baba

Očaravajući trenuci s božanskim učiteljem

Rani Subramanian

Svoj prvi božanski poziv dobila sam 1950. godine. Tada sam bila u Nagpuru (tadašnjem glavnom gradu države Madhya Pradesh u središnjoj Indiji), tako da

nisam imala prilike čuti za Svamija. Prvi put sam za Njega čula od gospođe Kamale Sarathi, jedne predane gospođe, koja mi je poput sestre. Kada je bila u Delhiju, čula je za Svamija od osobe koja ju je poučavala glazbi. Ta je osoba bila pjevač klasične glazbe koji je često nastupao u Prasanthiju i rekao je gospođi Kamali da svakako ode vidjeti Babu. Dakle, Kamala Sarathi je prva otišla do Svamija i vratila se vrlo impresionirana Njegovom Prisutnošću. Sve vezano uz Puttaparthi ju je jako dojmilo i napisala mi je pismo u kojem je navela: “Sljedeći puta kad odem tamo, moraš poći i ti, jer stvarno propuštaš nešto značajno! On je jako velika duša! Mora biti da je On božanstvo, *bhagavān*.” U to vrijeme nismo vjerovala da je On Bog.

Oh! Nezaobilazne li putešestvije!

Iako sam joj rekla da ću otići s njom sljedeći put, nisam to mogla učiniti zbog obiteljskih obaveza. Konačno sam joj se pridružila prilikom njezinog trećeg posjeta, 1950. godine. Na to sam putovanje povela svoje dvoje djece, sina i kćer. Vlak se zaustavio na maloj željezničkoj postaji Penukonda na jedva dvije minute. Morala sam brzo doslovno izbaciti svoju prtljagu iz vlaka. A onda smo našle kola s konjskom zapregom, ne s volovskom, da bismo stigli do autobusne postaje. I baš toga dana došlo je do prekida autobusne linije; autobus koji je trebao voziti za Bukkapatanam (u to vrijeme selo najbliže Puttaparthiju) bio je na popravku. Vozač autobusa je rekao: “Majko, *amma*, pokušavamo ga popraviti; a dok se ne popravi, ne možemo krenuti; ne znamo kad to može biti.”

Čekali smo satima i konačno se ukrkali u autobus. Bilo nas je otprilike deset, dvanaest, osim Kamale Sarathi i njezina dva glazbena učitelja; ondje su bila i djeca moje sestre. Kada smo stigli u Bukkapatanam, bilo je gotovo 11 sati u noći. Zatim smo ondje morali uzeti kola s volovskom zapregom da bismo došli u Puttaparthi, jer je u to vrijeme to bio jedini dostupni način prijevoza. Ali zapravo smo morali pješaćiti jer su volovske zaprege uglavnom prevozile prtljagu i jako malu djecu. Rekli su nam: “Molimo sve odrasle da hodaju što je više moguće, a djecu ćemo povesti jer ona ne mogu hodati dva sata!” Drugih volovskih zaprega nije bilo jer je bila kasna noć!

Bio je mrkli mrak! Nije bilo ceste; samo staze dovoljno široke da kola mogu proći neprestano poskakujući po kamenju. Za mene je to bio pravi doživljaj jer nikad prije nisam bila na takvom mjestu! U svakom slučaju, bili smo dobro i stigli na odredište u 1 sat u noći.

Gospodova dobrodošlica

U tom mraku smo odjednom nekoga ugledali; bio je to Baba! Kako je znao da smo stigli? Došao je s velikom, dugačkom bakljom. I njome nas osvijetlio. Ondje su bila velika rešetkasta vrata, ne drvena vrata, koja je On otvorio i zatim upalio svjetlo da vidi tko je došao. Potom je prišao mojoj starijoj sestri, Kamali Sarathi, i upitao ju: “Jeste li što pojeli? Mogu vam nešto donijeti, ali to će biti samo malo riže i slanutka, *channa*; nemam ništa drugo. Ako biste htjeli vode, mogu vam dati. Što želite?” Moja je sestra rekla: “Svami, ne brini, imamo sve; dobro nam je.” On je rekao: “Ako ste dobro, onda idite spavati, i vidimo se ujutro.” I otišao je. Ujutro smo ušli i smjestili se. Bila je tu velika koliba namijenjena poklonicima. A na kraju kolibe bilo je Svamijevo svetište gdje se nalazio Njegov stolac. Nekada su stavljali zavjesu po sredini, kao pregradu, tako da bi isto mjesto služilo i kao Svamijev oltar. Tamo bi On došao i sjedio za vrijeme pjevanja *bhajana*. Na kraju pjevanja *bhajana*, povukli bi zavjesu. Svi smo bili u istoj baraci. A Svamijeva je soba bila malen ograđeni prostor u dvorištu, gdje je bio bunar. Tada, Svami je došao ondje gdje smo mi bili. U to vrijeme Svami bi ulazio i izlazio iz kolibe nebrojeno puta. Došao bi bilo kad, u 9, 10, 12, 14 sati ili bilo koji drugi sat, i hodao naokolo neobavezno razgovarajući sa svima. Nije se tražilo disciplinu. Mogli ste Mu postavljati pitanja kad god ste htjeli. Bio je uvijek dostupan.

Dakle, došao je ujutro u 8 ili u 8.30, i rekao: “Svi ste se dobro smjestili.” Napomenuo je da je tu i čekaonica gdje u jednom malom dijelu možemo smjestiti krevet i prtljagu. Bilo je jedva 20 ili 30 poklonika, tako da zapravo uopće nije bilo gužve. Prasanthi Nilayam tada još nije bio izgrađen.

Zagonetni stanovnik naše nutrine

Kada je Svami došao ujutro, razgovarao je s obje moje sestre. Onda je pogledao u mene, okrenuo se o otišao bez pitanja. Sljedećeg dana je došao i učinio isto –

razgovarao je s njima, pogledao me ali mi ništa nije rekao. Onda, čini mi se, bilo je to trećega dana, moja se starija sestra sažalila i rekla mi: “Ma stvarno, On razgovara s nama objema, ali s tobom ne; žao nam je. Danas ću pitati Svamija zašto to čini!”

I tako, kada je Svami došao, ona Ga je upitala: “Svami, zašto Ti zanemaruješ moju drugu sestru? Nisi čak ni pitao tko je! Zašto to činiš?” On je rekao: “Imam razloga. Ja poznajem njezine osjećaje i misli. Njoj ovdje nije ugodno, ne odgovara joj ovo ozračje, ili Moj lik. Ona misli: 'Njegova kosa, Njegova haljina! Nisam još vidjela nekoga takvoga!' Osjeća se pomalo neobično. Dakle, dajem joj vremena. Ne zanemarujem je, nego joj dajem vremena da se umiri i osjeća kao kod kuće. Sve joj je tako neobično, nerazumljivo; i jako je zbunjena. Stoga, u ovoj fazi, ne mogu joj ništa reći.” Osjećala sam da mi Svojom milošću, *krpā*, pomaže da se smirim! On vam može dati dobre vibracije da smirite um, jer On je posvuda. Unutra i vani, samo je On! I tako se Svami vratio i nakon nekoliko dana pozvao me na intervju. Pitao me odakle sam i još neke pojedinosti, i na kraju upitao: “Što imaš u planu?” Odgovorila sam: “Svami, imam dopuštenje da ostanem ovdje samo deset dana. Roditelji moga supruga su mi dopustili da ostanem samo deset dana. Moram se vratiti jer oni ne znaju ni kamo idem ni s kim se srećem! Bit će jako zabrinuti za mene, tako da ne mogu ostati duže.”

Svami je rekao: “Ostani ovdje barem mjesec dana, ili čak i duže! Ja ću ti reći kad ćeš otići.” Odgovorila sam: “Ali, Svami, morat ću ih obavijestiti. Ništa ne znam! Kako ću ih obavijestiti?” On je rekao: “Uredit ću da im se pošalje telegram; daj Mi adresu i ne brini. Ja ću ga poslati umjesto tebe.” Na to sam ja rekla: “U redu, Svami.”

Ono što sam ovdje željela iznijeti je da, u to vrijeme nisam sve to razumjela jer nisam bila otvorena za duhovni život! Duhovni se život razlikuje od svjetovnog života. Isto tako, duhovni način ponašanja je potpuno različit od svjetovnog načina ponašanja. On me je pripremao za to stanje prihvaćanja. Odmah sam dobila poruku: “Ako Me želiš slijediti, moraš Me slijediti na način na koji Ja želim da Me slijediš. Ne možeš reći: 'Svami, ostat ću samo 10 dana!' Ne možeš Ti odlučivati!” On je to vrlo jasno rekao. I sada, imam iskustva i uvjerenam sam da će biti vrlo mukotrpno slijediti Ga, jer će biti prepreka. Ali ako Ga želite, morate na to biti

spremni. Dakle, prihvatila sam to, a nakon toga je On počeo sa mnom razgovarati; i sve je bilo u redu.

Nema napretka bez boli

U to vrijeme, morali smo ići u brda na jutarnje umivanje. Nije bilo kupaonica. Komarci su grizli i nije bilo ventilatora. Svašta se moglo dogoditi; na primjer, kiša bi mogla smočiti sve stvari, ali morate ostati mirni. Ako se žalite, to nije vrlina; samo mana. Prihvaćanje je vrlina! To nam je postalo potpuno jasno. Dakle, bila su to vrlo teška vremena i Baba je učinio da sve to iskusimo kako bi provjerio našu predanost ovom putu! Ako ste predani, možete podnijeti teškoće i neugodnosti bez pogovora!

Shvatili smo i da je On zahtjevan učitelj, ali vrlo veliki učitelj – dosuđen vrlo malom broju ljudi, koji su spremni suočiti se sa svim što On kaže! I rekao je da Ga ne bismo trebali pokušati razumjeti. Iz vlastitog iskustva mogu reći da razumijevanje dolazi iz poniznosti. Intelekt tu ne pomaže! Kako možemo razumjeti Bhagavāna? Da bismo razumjeli Božansko, treba nam Njegova milost! A ta milost dolazi kada djelujemo, živimo život, pod Njegovim vodstvom.

Duhovnost je unutarnje putovanje

U to vrijeme, On bi običavao ulaziti i izlaziti iz naših soba, i sjediti, jesti i igrati se s nama; bio je to jako blizak odnos. A onda je jednoga dana Svami rekao: “Čitate jako mnogo knjiga!” Mi smo pitali: “Pa, Svami, što bismo trebali čitati? Želimo se obrazovati jer ne znamo puno o duhovnom životu. Mislili smo da će nam čitanje pomoći.” Na to je On rekao: “Čitajte o životima svetaca, i dobit ćete poruku. Sve drugo je beskorisno! Od toga ćete samo dobiti glavobolju. Usvojit ćete intelektualnu građu – puno znanja o nedvojstvu, *advaita*. Nema potrebe za svim tim. Čitajte samo o životima svetaca. Oni su požnjeli to znanje; išli su duhovnim putem i spoznali ga. Cijelo se putovanje odvija u nutrini, ne možete ga ostvariti vani; vani je to nemoguće; zaboravite to! To je unutarnje putovanje.”

I dajući nam još savjeta, rekao je: “Kad vas obuzmu sumnje, sjedite u tišini i molite se Svamiju: 'Svami, ja ne razumijem, molim Te, otkrij mi značenje i reci mi što sada moram učiniti.' Zamolite Me za pomoć, ali sjednite i stupite u vezu sa Mnom

kroz molitvu.” Meni je rekao: “Majko, *maa*, Rani, ako ikada budeš imala problema, moraš se moliti, ali moli iskreno; moli iz srca a ne površno. Sjedi mirno, uđi u sebe duboko, i moli. Ja ću ti pokazati Svoju sveprisutnost.”

Jednom je Svami došao u našu sobu u Prasanthi Nilayamu – tih je dana dolazio i držao nam govore u našoj sobi! Nismo morali ići u sobu za razgovore. I nama je također bilo dopušteno otići u Njegovu sobu kad god smo htjeli. Dao je dopuštenje određenim poklonicima da se popnu do Njegove sobe, a mi smo bili među njima.

Iako sam imala tu povlasticu, nisam željela neopravdano koristiti ovu dragocjenu mogućnost i trčati gore u Njegovu sobu svaki put kad bi se u meni pojavila sumnja, jer bi i On dolazio u naše sobe i mogli smo Ga pitati što nas je zanimalo.

Ja imam još jednu sestru, koja se odlučila na celibat, *brahmacarini*, koja se nije udavala jer je tragala za Bogom; ona je bila naša četvrta sestra. Ona i ja bile smo u sobi kad nas je Svami posjetio. Pogledao nas je i rekao: “Vi još uvijek niste uvjerenе da sam Ja Bog, zar ne? Sumnjate u Moju božanskost, je li tako?” Postavio nam je jednostavno pitanje.

Šutjele smo i gledale Ga, što je značilo: “Da!” Nismo Mu mogle reći izravno; On zna sve, zašto bismo to učinile? Onda je On rekao: “To je ipak prirodno! Nije to ništa neprirodno. Kako možete vjerovati ako netko jednostavno dođe i kaže vam: “Ja sam Bog!”? Nema tu ništa loše; posve je prirodno!”

Morate provjeriti Moju sveprisutnost

Mislile smo da Mu se to možda neće svidjeti, ali On je rekao da je to sasvim prirodno! Stoga smo u sebi bile sretne što nam je, na neki način, bilo oprošteno zbog naših sumnji. Onda je On rekao: “Ali ima nešto što morate učiniti da biste otklonile svoje sumnje. Ne možete uvijek živjeti u sumnji, zato pokušajte! Ako Ja jesam Bog, onda moram pokazati sveprisutnost; nitko drugi ne može biti sveprisutan - to može samo Bog!”

Obični duhovni učitelji, *guru*i, ne mogu nas voditi na način na koji to čini Baba. On je rekao: “Morate provjeriti Moju sveprisutnost!” I ustrajao je na tome: “Morate to učiniti! Nema drugog načina! Samo tada će vaše sumnje nestati.” Kako smo mogle provjeriti Njegovu sveprisutnost u Puttaparthiju? On je već ovdje!

Rekao je: “Kada se vratite svojim kućama, provjerite jesam li sveprisutan! Morate to učiniti za svoje dobro.”

To samo po sebi dokazuje kako je On veliki duhovni učitelj, *guru*! Nije rekao: “Rekao sam vam da sam Bog; zašto biste trebali u to sumnjati? Zašto ne možete vjerovati?” Umjesto toga, On je poručio: “To je prirodno! Svatko sumnja; ali sumnje možete otkloniti vlastitim naporima u vlastitom životu.”

Jednom mi je prilikom Svami rekao: “Rani Maa, ako imaš Moju milost, to je zato što si živjela taj život!” Vjerojatno ne zbog toga što je bio savršen. Vidite, kada dođete na ovaj put s Babom, to ne znači da ćete postati savršeni preko noći! Imamo mnogo mana, mnogo nedostataka, koje moramo nadići kao ljudska bića.

Jer, duhovni je život u potpunosti različit od onoga na što smo navikli; cijeli naš život mora se preusmjeriti, reorganizirati; a to je veliki zadatak. Naše misli, naše riječi, naša djela, sve se mora produhoviti. To nije lako, zato jer smo razvili navike tijekom mnogih rođenja – razmišljati na jedan način, govoriti na drugi način - ne samo tijekom jednoga života! Živjeli smo kao ljudska bića tijekom mnogih života, a sada, odjednom, moramo živjeti božanskim životom!

Što znači živjeti duhovni život

Što je duhovni život? To je božanski život u kojem se cijelo vrijeme povezujete s Izvorom! To znači, misliti, govoriti i djelovati na razini božanskosti. To je ono što nam je Baba rekao: “Morate provjeriti Moju sveprisutnost.” I rekao je: “Vi ste zaslužili Moju milost samo zato jer ste radili na svojem Sebstvu; niste ga dostigli. Počinjete se obrazovati, ali trebate položiti veliki ispit - doktorat znanosti; posljednji.” Meni će za to trebati mnogi životi. Ali ne mogu odustati. Čak i ako sam došla do 10. razreda, barem sam od 1. stigla do 10. razreda! To je razlog zašto je Baba rekao: “Gledajte samo jedan korak naprijed! Zašto želite znati 'kamo ću otići' ili 'dokle ću stići u ovom životu'? To je pogrešno.” On nam je osobno rekao: “Nemojte gledati unaprijed! Gledajte samo jedan korak ispred!”

Recimo da ja imam naglu narav ili da sam pohlepna, ili da nisam previše prijateljski raspoložena ili da sam jako sebična; bez obzira na to kakve nedostatke imala – svatko od nas ima različite, bilo koje – Baba uvijek želi da budemo nesebični. On je rekao: “To bi vam trebalo biti primarno; drugu biste osobu uvijek

trebali staviti na prvo mjesto. Morate zaboraviti sebe; to je konačno samoostvarenje!”

Što je to krajnje u samoostvarenju? Zaboraviti sebe! Mi uvijek želimo ovo ili ono samo za sebe – ovo tijelo! To je zabranjeno na duhovnom putu; morate zaboraviti sebe. Prvo vidite u sebi Boga; morate biti uvjereni da On stanuje u vama. Ne možete vidjeti Boga u drugima dok Ga najprije ne vidite u svojem duhovnom učitelju, *guruu*; zatim u sebi – kao unutarnjeg stanovnika!

Provjeravanje Gospoda

Dakle, Svami je rekao: “Provjerite Me.” I ja sam provjerila Svamija. Moj je suprug bio liječnik, pa kad bi se u obitelji pojavila neka bolest, mogla sam doći do liječnika u svakom trenutku. Jednom kad je on bio na putu – morao je obići cijelu državu Madhya Pradesh – moj se sin jako razbolio i pet dana imao temperaturu 40 stupnjeva! Došao je jedan liječnik i pregledao ga, pa prvo pomislio da se radi o malariji, ali je potom rekao da je gripa; nije mogao pronaći točan uzrok. Liječio ga je, ali moj sin nije reagirao ni na jedan lijek! Onda, četvrtog dana, došao je i rekao mi: “Liječio sam ga od malarije, pa od gripe, zatim od tropske groznice i stalno mijenjao lijekove, ali kako on ne odgovara na ono što mu dajem, ništa ne pomaže. Pretpostavljam da bi se moglo raditi o tifusu. Da bismo postavili pouzdanu dijagnozu tifusa, moramo napraviti krvne pretrage. Sutra navečer ću doći i izvaditi mu krv, i ako se nakon pretrage potvrdi, počet ću s liječenjem tifusa.”

Mojem je sinu bilo možda 5 ili 6 godina, a temperatura mu se uopće nije spuštala! Postao je bunovan! Mozak mu je bio zbrkan. Nije mogao prepoznati ljude; nije znao što se događa. Govorio je besmislice! Nije znao da sam mu majka; pogledao bi me i bježao iz kreveta nešto nerazumljivo govoreći! Nisam mogla razumjeti zašto tako govori! Nisam znala; mislila sam da se radi o nekoj vrsti moždane groznice ili nečem sličnom! Pokušavala sam ga staviti u krevet, ali je on bježao! Bila sam jako zabrinuta i pitala sam se što mu se dogodilo.

Onda mi je, odjednom, na pamet pala Babina misao: “Rekao sam ti da provjeriš Moju sveprisutnost! Sada je vrijeme da to učiniš! Pomoli Mi se.” Nisam čula nikakav glas ili nešto slično; samo mi je to palo na pamet. Rekla sam služavki da se nekako snađe i pričuva dijete a ja ću se samo otići pomoliti.

I tako sam otišla u sobu za molitvu. Bio je 21 sat i ja sam razgovarala sa Svamijem: Svami, rekao si da provjerimo Tvoju sveprisutnost. Danas mi treba Tvoja sveprisutnost, jer se ovo dijete jako čudno ponaša. Nisam u stanju čak niti pojmiti što se događa. Želim Tvoju pomoć! Molim Te, dođi i učini nešto. Ako stvarno dođeš i spasiš ga, moraš ispuniti moja tri uvjeta. Jedan, kad se sada vratim, maleni bi trebao čvrsto spavati; ne bi trebao trčati i svašta govoriti! Tada ću znati da si sveprisutan. Drugi je, kad ujutro ustanem i kad mu izmjerim temperaturu, trebala bi biti normalna – točno 36.9 stupnjeva, neću prihvatiti čak ni 37,2. Temperatura obično ponovo raste u poslijepodnevnim satima. Stoga ću mu je opet izmjeriti poslijepodne i uveče, i ona bi stalno trebala biti 36.9. Dijete bi trebalo biti potpuno normalno u svakom pogledu! Tek tada ću povjerovati da si mu Ti pomogao.”

Svami nam je rekao da, kad se hoćemo s Njim povezati, moramo ponavljati Božje ime, *japa*, pjevati Njegovo ime. On je naš unutarnji stanovnik, *hrdayavāsin*, i On sluša ne samo mene, nego i sve druge, zato jer je On u svima. Stoga će poruka doći do Njega. Imala sam mantru pa sam je počela izgovarati dok sam sjedila neko vrijeme u sobi za molitvu.

Nakon toga sam ustala i vratila se u spavaću sobu; i vidjela da moje dijete čvrsto spava! Pitala sam služavku: “Kad je zaspao?” Odgovorila je: “Majko, *amma*, zaspao je nekoliko minuta nakon što ste otišli.” Nije se probudio ni nakon što sam izašla iz sobe; čvrsto je spavao! I ujutro se probudio sasvim normalan. Nije bilo ni traga bulažnjenja. Prepoznao me kao inače. Izmjerala sam mu temperaturu poslijepodne i navečer – bila je 36.9! Što mi je više trebalo?!

Izravni Božji odgovor

U to je vrijeme Svami bio u Venkatagiriju, kod velikog kralja, *mahārāja*, Venkatagirija, i razgovarao s njim u 21 sat. Običavao je ostati s kraljem i Kumara Rajom (kraljevim sinom) tijekom proslave Śri Rāma Navami. Maharaja bi obično odveo Svamija automobilom u Venkatagiri. Bio je veliki poklonik Gospoda Rāme i Baba je bio njegovo najmilije božanstvo.

Dakle u to vrijeme, kad sam se molila, u 21 sat, Svami je razgovarao s velikim kraljem, *mahārāja*, Venkatagirija, i pao u trans! Samo je pao na leđa, a njima nije

bilo jasno što se događa! Kumara Raja je pomislio da se Svami odjednom onesvijestio!

Kada se vratio, pitali su Ga: “Svami, što se dogodilo?” Čuli su za trans ali nisu znali kako se očituje. Zato su Ga pitali: “Je li to bio trans? Jesi li nekamo otišao?” Svami je potvrdio. Onda su Ga upitali: “Što se dogodilo? Zašto si morao ući u trans?” Svami je odvratio: “Jedna od mojih poklonica, Rani Maa, bila je u velikoj nevolji.” On im je rekao moje ime! Nastavio je: “Njezin je suprug otišao na put; nema ga kući, ona je sama sa svoje dvoje djece. Sin joj je u bunilu zbog visoke temperature. Jako je zabrinuta i uznemirena. Molila mi se: “Svami, dođi i pokaži mi Svoju sveprisutnost!” Zato sam otišao i spasio dječaka. Sad je dobro.”

Veliki kralj, *mahārāja*, Venkatagirija, je veselo rekao: “O, jako dobro!” Ali, Kumara Raja, mlađi, je rekao: “Svami, sljedeći put kad ta majka Rani dođe, želim ju vidjeti. Želim vidjeti i malog dječaka kojega si spasio. Hoćeš li mi ih pokazati?” Veliki kralj, *mahārāja*, to nije tražio zato jer je u potpunosti prihvatio Svamija, ali mladi kraljević, *rāja*, je želio dokaz. Svami je rekao: “Ne brini, ona dolazi svakih šest mjeseci.”

(Nastavit će se...)

Susretljivošću: Sri Sathya Sai Media Centre

Autorica, predana i posvećena poklonica skoro šezdeset godina, došla je k Bhagavānu još 1950. godine. Bhagavān ju je nazvao “Rani Maa”. Njezin je život riznica blistavih iskustava Svamijeve božanskosti.

MOJA ISKUSTVA S BHAGAVĀNOM SRI SATHYA SAI BABOM*

dr. Goteti Saraswati

Nakon što sam se vratila s putovanja u Badrinath s Bhagavānom, nisam otišla u Puttaparthi na proslavu Njegovog rođendana. Ali sam otišla tamo za veliku noć Śive, *śivarātri*, 1962. Čim sam odlučila otputovati, mnogi iz Amalapurama su također odlučili otići uz objašnjenje: “Gospođa ne bi išla tamo bez razloga; pođimo i mi vidjeti kako to izgleda.”

Nakon što smo se vratili s proslave Śivarātrija, mi četvero ili petoro lokalnih poklonika okupili smo se i razmišljali o tome da se održi sedmodnevni obred, *saptāham*. Što je sedmodnevni obred, *saptāham*? Kako ga izvesti? Treba li govoriti svete stihove ili pjevati *bhajane*? U selima obično pjevaju *bhajane* uz pratnju ručnih činela. Nisam znala. Pomislila sam da se to tako može obaviti. I tako smo mi odlučili održati sedmodnevni obred, *saptāham*. Mislili smo također pozvati Svamija za *saptāham*, kao da nam je On u džepu! To smo namjeravali učiniti. Kako bi Svami došao? Koji bi bili uvjeti? Ni o jednom od tih pitanja nismo razmišljali. Samo smo mislili da bismo trebali pozvati Svamija. Napisali smo pismo i predali ga gospodinu Badramu s molbom da ga pošalje Svamiju: “Svami, upriličit ćemo *saptāham* ovdje. Molimo Te da dođeš. Reci nam što bismo trebali učiniti.” Svami je odmah poslao odgovor: “Ako održite *saptāham* u Amalapuramu, vidjet će ga samo oni koji ondje žive. Zato ga priredite u Puttaparthiju.” Ali, kako to učiniti? Gospodin Bhadram je išao gore dolje s porukama između Svamija i mene, o tome što bi trebalo učiniti, kako to učiniti i tome slično. Rekao mi je: “Majko, *amma*, čini se da će Svami izvesti žrtveni obred, *yajña*.” Kako izvesti *yajñu*? Nisam znala ništa o tome. Stigao nam je u pomoć gospodin Kamavadhani; sastali smo se s njim. Dogovarali se. Imam kod sebe svu prepisku. Kako je Svami tražio da se *saptāham* izvede u Puttaparthiju, mi ćemo to i učiniti. Kako bismo ga trebali nazvati? Sai Ram Saptaham? Sathya Sai Saptaham? Kada smo upitali Svamija, On je odgovorio: “Ne, nazovite ga Veda Purusha Saptaha Jnana Yajna (sedmodnevno prinošenje znanja kao žrtve najvišem duhovnom biću Veda,

vedapurušasaptāhajñānayajña)." Tako je naveo u Svom odgovoru. Tko je Bog kao izvor iz kojega su potekle Vede, *vedapuruša*? Što je sveto znanje, *jñāna*? Sve je to za mene bilo kao grčki i latinski, potpuna nepoznanica. Što je to? Tako dugačak naziv za jezik polomiti? Kakav je ovo *saptāham*? Ali Svami je baš to rekao.

Veda Purusha Saptaha Jnana Yajna

Od tog trenutka počeli smo pripreme za *saptāham* razmišljajući o tome koje svećenike pozvati, i još puno toga. Mislili smo da je naša Konaseema zemlja djelovanja, *karma bhūmi*, zemlja odricanja, *tyāga bhūmi*, zemlja Veda, *veda bhūmi*. Ovo područje oko Godavarija naziva se Konaseema. Ovdje smo odabrali znalce koji tumače svete indijske tekstove, pāndite, i pisali Svamiju. Svami je rekao: "Nemojte se ograničavati na Konaseemu. Kako se ovaj obred izvodi po prvi put, svi bi ga željeli vidjeti. Zato ćemo pozvati sve." Tada smo pozvali Kuppu Bairagu Sastryja iz okruga Krishna i mnoge druge vedske pandite. Skupili smo sve potrebno i napisali Svamiju: "Ghee za prinošenje u žrtvenu vatru, madrace od slane trske na kojima će sjediti pānditi; mi ćemo sve to donijeti." Svami je napisao: "Da, donesite sve ono što je lako nositi." Za ovaj sedmodnevni žrtveni obred prinošenja znanja kao žrtve, *saptāham jñāna yajña*, bilo je potrebno izvršiti mnoge pripreme. Svami nam je davao upute što treba učiniti i kako, koga bi trebalo pozvati. Svami je rekao: "Badram to radi kao uličnu predstavu! On nema nikakvog iskustva!" Svami je puno toga pisao.

Putovanje u Puttaparthy

Trebali smo ponijeti sve stvari i prijeći rijeku Godavari. Bilo je još vremena do početka žrtvenog obreda, *yajñe*. Uzela sam sve stvari i htjela krenuti tjedan dana ili deset dana ranije. Sve je bilo spremno, stavljeno u brod za prelazak Godavarija. Ali Godavari je nabujala. Nismo ju mogli prijeći u Rajahmundryju (Rajamahendravaramu). Morali smo otići na neko drugo mjesto. Kad smo se spremili za prelaz, stigla je policija i rekla: "Godavari je jako nabujala, gospođo, ne možemo vam dopustiti preko. Čamci ne mogu voziti. Molimo vas da se vratite." Što smo mogli učiniti? U blizini je bilo jedno selo. Pisala sam svom klijentu u tom selu, gospodinu Sathyanarayanu: "Dolazim kod Vas sutra rano ujutro. Molim Vas

da se spremite.” Putovati smo mogli samo rijekom. Nije bilo kopnenih putova. Sljedećeg jutra smo se otisnuli. Više se ne sjećam jesam li pvela gospodina Badrama ili svoju sestru sa sobom. Još jednom smo sve utovarili u čamac. Budući da sam liječnica, nosila sam stetoskop i bolničku torbu, usput objašnjavajući: “Imam pacijenta u tom selu, moram ići k njemu.” I tako smo pošli. Po dolasku u selo popili smo kavu. Nitko nas nije zaustavio. Ondje smo prešli preko Godavarija i sa svom prtljagom stigli do drugoga grada. Tu smo uhvatili autobus za Rajamahendravaram gdje smo prtljagu prijavili kao rasuti teret i putovanje nastavili vlakom. Kad smo sljedećeg dana doputovali u Dharmavaram, prtljaga još nije bila stigla. Nadležna osoba mi je rekla da će doći drugim vlakom. Stići će sljedećeg dana poslijepodne. Taj dan smo proveli na željezničkoj postaji u Dharmavaramu i prtljagu preuzeli sljedeći dan. U Dharmavaramu smo unajmili vozilo i došli u Puttaparthi.

Ako moramo govoriti o tom žrtvenom obredu, *yajña*, onda bi to trebali oni koji su ga vidjeli. Mjesto na kojemu se nalazilo Vedsko učilište, *veda pāthasāla*, Svami je dao poravnati. Tu su bile podignute velike nadstrešnice. Izrađen je podij za sve pāndite. Napravljena su i udubljenja za žrtvenu vatru. Svami je dao sve urediti u skladu sa svetim spisima. Prvoga dana održana je povorka kao poziv Svamiju na obred. On je krenuo iz Svoje sobe. Povorka je izgledala uzvišeno, nebeski. Kao da se događa na Indraloki ili Vaikunthi (planeti). Svami je bio u žutom ogrtaču. S obiju strana se na povorku bacalo cvijeće, a tu je bio i tradicionalni glazbeni sastav. Kada je On došao na mjesto održavanja obreda, svi su bili zadivljeni. Svami je došao vidjeti svećenike i brahmine koji su nosili posude s mlijekom. Bilo ih je otprilike 30 ili 40. Vidjevši Ga, vjerujte mi, svi su svećenici odmah ustali i uglas počeli izgovarati vedske himne. Bilo je stvarno uzbudljivo. Svami, okružen svima njima koji pjevaju Vede. “U kojem svijetu se mi to nalazimo?”, pitali smo se. Tako smo se osjećali. Svami ih je sve blagoslovio, dopustio im da Mu dotaknu stopala, *pādanamaskar*, i rekao: “Sirotani! Namučili ste se da biste došli ovamo po prvi put. Napijte se mlijeka!” Nakon ovog žrtvenog obreda, *yajñe*, on se održavao svake godine. Služila bih ondje dva, tri mjeseca, od Dasare do Rođendana.

Autorica, po profesiji ginekologinja, bila je Bhagavānova poklonica više od pet desetljeća

**Nastavak iz broja od veljače 2021. godine*

BHAGAVĀNOVA PORUKA POVODOM EASWARAMMINOG DANA

RODITELJI BI TREBALI DJECI USADITI VRLINE VLASTITIM PRIMJEROM

Ima li većeg dara od dara hrane?

Ima li većeg božanstva od naših roditelja?

Ima li veće moralnosti od promicanja javnog dobra?

Koja ispravnost može biti veća od suosjećanja?

Ima li većeg dobitka od društva dobrih ljudi?

Postoji li bolest gora od neprijateljstva?

Ima li na zemlji smrti gore od sramote?

Postoji li išta dragocjenije od trajne slave?

Što može snažiti više od sjećanja na Gospoda?

Postoji li raj veći od unutarnje radosti?

(stihovi na teluškom)

LJUDSKO POSTOJANJE BEZ BOŽJE MILOSTI JE BEZVRIJEDNO

Utjelovljenja božanskog istinskog Sebstva, ātman!

Da bi djeca izrasla u osobe dobrog karaktera, s dobrim navikama, roditelji bi trebali biti dobrog karaktera i uzorno se ponašati.

Veliki učitelj, Adi Sankaracharya, bio je dijete roditelja koji su se vrlo čestito i plemenito ponašali. Za veliko ime koje su stekli Ramakrishna Paramahansa i Svami Vivekananda, zasluga pripada njihovim roditeljima. Mnogi su veliki ljudi postigli ugled i slavu slijedeći stope svojih roditelja.

Lekcija koju je Gandhi naučio kao dječak

Ako je Gandhi, koji je bio obična osoba, mogao postići veličinu i svjetski ugled, to je bilo zahvaljujući lekcijama dobrog ponašanja koje je naučio od svoje majke.

Majka se držala zavjeta: ujutro bi jela tek nakon pjeva kukavice. Jednom, kada je Gandhi još bio dječak, majka je dugo čekala da čuje zov kukavice. Primijetivši to, Gandhi je izašao iz kuće, oponašao zov kukavice a onda se vratio i rekao majci da je kukavica zapjevala i da može jesti. Majka je prozrela dječakov trik, pa ga je pljusnula i rekla mu: “Ti pokvarenjače, kakav sam ja to grijeh počinila da sam zaslužila sina kao što si ti?” Bila je tužna što je takvog sina trebala roditi. Njezina je tuga dirnula Gandhijevo srce. Tog trenutka Gandhi je čvrsto odlučio da više nikada neće lagati.

Gandhi je u djetinjstvu bio pun straha. U njegovom domu je bila sobarica po imenu Rambha. Gandhi joj je otkrio da se uvijek plaši. Rekla mu je: “Dijete, uvijek izgovaraj Ramino ime. Pjevanjem Raminog imena, oslobodit ćeš se straha.” Otada je Gandhi uvijek pjevao ime Rame. Navika recitiranja Raminog imena, stvorena u djetinjstvu, trajala je sve do trenutka njegove smrti. No to nije bilo sve. Dosljednim pjevanjem Raminog imena, Gandhi je uspio ostvariti svoj cilj da slobodu zemlje izvojuje nenasilnim sredstvima. Za takav život čistoće i kreposti prvenstveno su bili zaslužni roditelji.

Današnjim roditeljima i samima nedostaju dobre osobine

Nažalost, danas, budući da sami roditelji ne posjeduju čistoću karaktera i da su lišeni finih osobina, te ne žive urednim životom, loše navike i zloća rastu po cijelom svijetu. Kad roditelji ustaju iz kreveta međusobno se vrijeđajući, njihova djeca ustaju napadajući jedno drugo. Zbog lošeg utjecaja doba poroka, *kali yuge*, roditelji su skloni svađi. Očevi se ponašaju kao Hiranyakašipu (kralj demona). Zbog takvih roditelja, Indijom, Bhāratom, se širi bezbožnost i loše ponašanje. Ma kakvu snagu čovjek posjedovao, bez snage Boga, on je samo slabić. Što se dogodilo s hrabrom osobom kakva je bio Karna? On je imao fizičku snagu i jake intelektualne sposobnosti, bio je vrlo učen, ali lišen božanske podrške doživio je kraj vrijedan sažaljenja.

Pravi je čovjek samo onaj tko u svom životu usklađuje tijelo, um i istinsko Sebstvo, *ātman*. Život temeljen na tijelu i osjetilima je postojanje na razini životinje. Onaj kojim u potpunosti vladaju misli i hirovitosti uma je demon. Onaj tko zanemaruje pozive tijela i uma i slijedi poziv duha je božanski. Životinjske, demonske i božanske sposobnosti svojstvene su ljudskom stanju. Stoga se nekoga tko cijeni samo tijelo i ugađa osjetilima može usporediti sa životinjom. Na neki način, životinja se može smatrati nadmoćnijom u odnosu na čovjeka zato jer se ona ponaša u skladu s prirodnim zakonima koji su joj svojstveni. Ali on tko ima ljudski oblik a teži samo za osjetilnim užicima, gori je od životinje.

Karakter je puno važniji od bogatstva

Roditelji su odgovorni za dobro ili loše ponašanje djece. Roditelji su ti koji vode djecu do najviših razina ili uzrokuju njihov pad u najniže dubine.

Roditelji danas brinu samo o materijalnoj dobrobiti svoje djece a ne vode brigu o njihovom moralnom i duhovnom blagostanju. Kad se dijete rodi, roditelji žele da se ono školuje, da ode u inozemstvo, da zaradi što više novca na bilo koji način. To je sve čemu oni poučavaju svoju djecu. Ljudi danas zarađuju novac na mnogo različitih načina, od prosjačenja do pljačkanja. Bogatstvo nije važno. Karakter je najvažniji. Roditelji ne uče djecu da njeguju dobre osobine. Oni ne nadziru djecu koja pođu pogrešnim putem. Oprašaju djeci pogreške i često ih podržavaju u lošim navikama. Ohrabruju djecu u pogrešnom ponašanju kao što je Duryodhanu poticao njegov otac Dhritarashtra. Upravo zbog takvih roditelja djeca danas idu krivim putem. Dhritarashtra nije bio samo fizički slijep, nego nije imao ni oči mudrosti. On je bio u potpunosti slijep. Roditelji se danas sve više ponašaju jednako tako. Ne ispravljaju pogreške svoje djece niti ih kažnjavaju. Roditelji imaju pravo opomenuti svoju djecu i ispraviti njihovo ponašanje.

Gradite mir u svijetu osvajanjem Božje ljubavi

Ono najvažnije što čovjek danas mora steći je Božja ljubav. Ta će ljubav osigurati mir u svijetu, mir u društvu i mir u kući. Kroz ljubav i moralnost pojedinca, gradit će se mir i sigurnost u domu. Kako pojedinci stječu Božju ljubav, tako društvo učvršćuje mir i red. Kada ljudi imaju Božju ljubav, svijet u cijelosti uživa u miru i

sreći. Sreću i mir se ne može naći u bogatstvu, društvenom položaju ili moći. Oni stvaraju samo strah i nemir a ne mir i sreću. Danas čak ni visokoobrazovane osobe ne prepoznaju tu istinu, pretvaraju se da su poklonici, ali slijede primjere svojih roditelja.

Postati otac nije nešto posebno. Ni jedan se otac ne može radovati samo kad mu se rodi sin. Tek kad ljudi budu hvalili vrline toga sina, otac će se moći radovati zbog njegovog rođenja. Čestiti sin iskupljuje sebe i svoju obitelj. Uistinu, samo oni koji odgajaju djecu punu vrlina zaslužuju da ih se zove roditeljima.

Prahlāda je objavio: “Otac je samo on tko svojem sinu govori: 'Dijete, spoznaj Boga.' On je pravi duhovni učitelj, *guru*, koji vodi učenika Bogu.” Takvi učitelji i roditelji danas su postali prava rijetkost. Sve što je donijelo čast i slavu zemlji u prošlosti danas je postalo bezvrijedno zbog pada moralnih vrijednosti i sve lošijeg ponašanja. Obrazovni je sustav u potpunosti upropašten. Nema ni pokušaja promicanja ljudskih vrijednosti. Plemeniti i božanski osjećaji ne postoje. Krajnje je neprimjereno da se oni koji se nazivaju ljudskim bićima ponašaju kao životinje, bez osjećaja predanosti Bogu.

Odgovornost roditelja prema djeci

Potrebno je uložiti puno truda da bi se doživjelo Božansku ljubav i čistoću. On tko u sebi ima postojanu ljubav može sve postići. Sve mu je na dohvat. Stoga treba zavrijediti Božju milost. Bez božanske milosti čovjek nije ništa više od životinje. Čovjek bi trebao težiti tomu da nadzire svoja osjetila, razvija dobre osobine i živi uzornim životom. Roditelji su najviše odgovorni za odgoj djece koja će živjeti takvim uzornim životom. Zato se oni sami moraju preobraziti.

Danas su roditelji širom zemlje zabrinuti zbog načina ponašanja svoje djece i nesretni su. Jadikuju zbog njihovoga ponašanja, a ne shvaćaju da su oni sami krivi za to. Da su roditelji odgajali svoju djecu ispravno, bi li ona zastranila? Ugađanje djeci na različite načine čini da se ponašaju kao ulični psi. Kako je moguće takve dječake promijeniti na bolje? To uopće nije moguće. S rastom materijalnog bogatstva, rastu oholost i drskost, a moral opada.

Ljudi bi trebali spoznati da je bez Božje ljubavi ljudsko postojanje potpuno bezvrijedno. Ptica poput Jatāyu (polubožanski orao koji je pokušao spasiti Sītu),

zaslužila je Božju milost. Skromna starica poput Sabari stekla je Božju ljubav. Ali danas se ljudi, usprkos svojem obrazovanju i poznavanju znanosti, ne trude steći Božju ljubav. Čemu služi to obrazovanje ili znanost? Prava bi znanost trebala služiti promicanju napretka naroda. Ali danas se, u ime znanosti, svijet uništava.

Pravu se pobjedu može ostvariti samo pomoću Božje milosti

Studenti bi trebali zapamtiti da je ova zemlja u prošlosti bila poznata kao zemlja u kojoj su ljudi živjeli istinoljubivim i ispravnim životom. Kršna je rekao Arjuni da bi mu Bog i ispravnost, *dharma*, trebali biti najvažniji. Budući da su se Pāndave držale ispravnosti i imali čvrstu vjeru u Boga, na kraju su mogli uživati u potpunom blagostanju i sreći. Zbog svoje ljubavi prema Bogu, oni su se mogli odvažno nositi sa svim nevoljama i poteškoćama. Kakva je bila sudbina Kaurava, koji su zanemarivali Boga? Ni jedan od stotinu Dhritharaštrinih sinova nije preživio. Usprkos svim sredstvima kojima su raspolagali i odvažnim zapovjednicima koji su ih podržavali, Bog nije bio na njihovoj strani.

Istinski se pobijediti može samo pomoću Božje milosti. Studenti! Nastojte steći Božju ljubav. Danas se ljubavlju naziva zadovoljavanje osjetila, koje rezultira lošim posljedicama. (Svami je ispričao razgovor između Yajnavalkye i njegove supruge Maitreyi, o vezanosti za svjetovne stvari, i istaknuo da je Maitreyi bila spremna odreći se svega što je posjedovala kao i sam mudrac). Takvi su parovi danas prava rijetkost. Parovi bi trebali rađati čestitu djecu. Samo djeca ispravnog ponašanja mogu zemlji donijeti ugled.

Od kakve je koristi sin koji ruke ne koristi da bi činio dobra djela, koji jezik ne koristi da bi izgovarao ime Gospoda i koji u svojem umu ne njeguje istinu i suosjećanje? To je trostruka čistoća koja čini ljudski život uzvišenim.

Studenti bi trebali posvetiti život služenju drugima. Njegujte ljubav. Sjetite se velikih majki u prošlosti koje su svijetu s vremena na vrijeme davale božanska utjelovljenja, *avatāre*. Koje je unutarnje značenje obilježavanja i proslave današnjeg dana kao Majčinog dana? To da bi žene trebale postati takve velike majke. Očevi bi se trebali uzorno ponašati. Kad očevi ne pružaju dobar primjer, djeca bi trebala imati hrabrosti ispraviti ih. No nažalost, nema ni uzornih roditelja ni uzorne djece.

Majka Easwaramma je bila riznica plemenitih želja

Majka Easwaramma je bila riznica plemenitih želja. Kako se Saijeva slava počela širiti nadaleko i naširoko, ona je jednoga dana došla k Meni i rekla: “Svami, boli me kad gledam malu djecu iz našega sela kako pješice idu u školu u Bukkapatnamu. Molim Te, izgradi malu školu.” Udovoljio sam joj i osnovao malu školu. Nakon nekog vremena željela je da se tu podigne i malu bolnicu. Rekla je da ne može podnijeti gledati majke kako se muče noseći svoju djecu u Bukkapatnam liječniku. I tako sam dao izgraditi malu bolnicu. Mala škola koju sam utemeljio postala je danas veliko sveučilište. Mala bolnica koju sam podigao postala je superspecijalistička bolnica. Ti zahtjevni zadaci mogli su se ostvariti samo zahvaljujući plemenitoj želji, *satya sankalpa*, majke Easwaramme i božanskoj volji, *nitya sankalpa*, Saijevoj. Njezina je posljednja želja bila da se selu osigura pitka voda. Ukazala je na trud žena koje crpe vodu iz dubokih bunara koji su gotovo presušili. Odmah sam selo opskrbio pitkom vodom. Sada sam u okviru projekta vodoopskrbe Sri Sathya Sai pitkom vodom opskrbio cijeli okrug Anantapur.

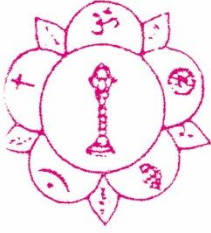
Izvadak iz Bhagavānovih govora održanih na Easwarammin dan

Bhagavān Sri Sathya Sai Baba

Dragi moji! Ono što najviše treba netko tko se želi u potpunosti predati Gospodu je svjesnost o potpunoj sigurnosti pod zaštitom milosti vrhovnog Gospoda. Ta nas svjesnost nikada ne može napustiti ako stalno uistinu mislimo na Njega; samo spominjanje Njega je daršan. Ponavljanje Božjeg imena mora dovesti do posvećivanja svih naših aktivnosti Njemu. Božje ime ćete spominjati čak i kad budete intelektualno i fizički aktivni u svim sferama života, budete li smatrali da djelujete u ime i radi Gospoda. U slobodno vrijeme nemojte prestati promišljati o Bogu i u isto vrijeme meditirajte o istini da sve vaše fizičke i mentalne sposobnosti imaju svoj izvor i nadahnuće u kozmičkoj energiji Boga

Uz blagoslove

Baba

Bhagawan Sri Sathya Sai Baba

TELE No. 33
BRINDAVAN
WHITEFIELD

TELE No. 30
PRASANTHINILAYAM, P. O.
ANANTHAPUR DT

My Dears: what is primarily needed for one who wants to ultimately surrender himself entirely to The Lord is a consciousness of perfect security under the protecting grace of the supreme Lord. This consciousness can never leave us if we constantly practise the remembrance of Him. Verily, remembrance itself is Darshan. The repetition of GOD's name must lead to dedication of all your actions to Him. This remembrance will be yours even when you are intellectually and physically active in all the walks of life when you consider that those activities are performed in the name and for the sake of The Lord. During your off-moments do not fail to keep your thoughts engaged in the contemplation of GOD and at the same time meditate upon the truth that all your physical and mental powers have their source and inspiration from the cosmic energy of the Divine

With Blessings
Baba

Bhagawan Sri Sathya Sai Baba

TELE. NO. 33
BRINDAVAN
WHITEFIELD

TELE. NO. 30
PRASANTHI NILAYAM P.O.
ANANTHAPUR DT.

My Dears! What is primarily needed for one who wants to ultimately surrender himself entirely to the Lord is a consciousness of perfect security under the protecting grace of the supreme Lord. This consciousness can never leave us if we constantly practise the remembrance of Him verily, remembrance itself is Darshan. The repetition of God's name must lead to dedication of all your actions to Him. This remembrance will be yours even when you are intellectually and physically active in all the walks of life when you consider that those activities are performed in the name and for the sake of the Lord. During your off-moments do not fail to keep your thoughts engaged in the contemplation of God and at the same time meditate upon the truth that all your physical and mental powers have their source and inspiration from the cosmic energy of the Divine.

With Blessings
Baba

FORUM BIVŠIH STUDENATA - ALUMNI FORUM

Kako da Mu se ikada odužim...

Lakshminarayana Kote

Bio sam jedini student koji je nosio naušnice kad sam se 1976. godine upisao na Svamijev koledž u Whitefieldu. Bhagavān me je s puno ljubavi nazvao “Kammalwala” i nastavio me oslovljavati tim imenom sve dok me nije zamolio da se vratim kući, 1990. godine, kako bih preuzeo obiteljske obaveze kad se moj otac ozbiljno razbolio.

Svamijev student

U moje vrijeme hostel je mogao primiti jedva sto i dvadeset stanara. Zgrada hostela koju danas vidimo bila je prekrasni mali spremnik za vodu. Nas četrdeset momaka živjelo je u studentskom domu koji se nalazio iza Kalyana Mandapama. Ostali su studenti bili smješteni u garaži pretvorenoj u hostel u blizini glavnog ulaza. U to je vrijeme Brindavan bio pun drveća. Uvjeti su bili minimalni ali nikada nam nije bilo neudobno jer bi Svami tada provodio puno vremena s nama. Dolazio bi k nama u svako doba; u 5.30 sati ujutro poslije jutarnjeg pjevanja po ulicama, *suprabhatam*, u vrijeme doručka u 7.30 ili u bilo koje drugo doba dana. Često bi zavirivao u učionice za vrijeme predavanja. Kad bi išao u Sai Ram Shed na daršan poklonicima, neizbježno bi svratio u hostel i zadržao se nekoliko minuta raspitujući se o zdravlju studenata i njihovom napretku u učenju.

Kako se fakultet nalazio u blizini mandira, kad god nismo imali predavanja, odjurili bismo u bungalov i “ukrali” jedan ili dva daršana! Svami bi često govorio o nekom događaju iz svetih spisa i vrijeme bi za nas stalo, sve dok nas ne bi podsjetio da bismo se na vrijeme trebali vratiti na nastavu!

Svami bi s vremena na vrijeme ručao s nama u hostelu i u takvim bi prilikama svakom pojedinačno On Sam poslužio slatkiše. U to je vrijeme pokrenuta nova praksa po kojoj su dva momka iz hostela nosili doručak, ručak, drugi ručak i

večeru u mandir svaki dan. Svami nam je tako dao mnogo mogućnosti za druženje s Njim. U stvari, On bi u tim prilikama osobno razgovarao s nama nagovarajući nas da sjedimo i jedemo u Njegovoj prisutnosti, puneći do vrha naše tanjure i naša srca. Razgovarao bi s nama o našim roditeljima i ostalim članovima obitelji i raspitivao se o našem studiju.

U starom bungalovu nekad je bila “sigurna soba”. Svami bi ondje sjedio svaki dan barem sat vremena i tu smo imali blagoslovljenu priliku služiti Gospodovim stopalima, *pādasevā*. Bhagavān je provodio vrijeme sa studentima šaleći se s njima, pričajući im poučne priče i ispravljajući njihovo ponašanje (“Mladi bi momci trebali stajati uspravno”, “ Trebao bi se umiriti; ne mijenjaj položaj svakih nekoliko minuta. Tijelo je kao lonac a um je poput vode u tom loncu. Ako se lonac zatrese, trese se i ono što je u njemu”...) Naglašavao je potrebu za postojanom odanošću Bogu i discipliniranošću u onom što svakodnevno radimo. Stalno je oživljavao stranice iz *Rāmāyane*, *Mahābhārate*, *Bhāgavate* i *Upanišada* a mi smo prepoznavali bogatstvo učenja koje one sadrže za današnjeg čovjeka. Svami se uvijek služio metaforama iz današnjeg vremena i zato su one za nas imale smisla. Uvijek je bilo jako zanimljivo slušati Svamija.

Bhagavān je bio vrlo strog kad je riječ o poštovanju discipline. Nije pristajao na ustupke kad se o tome radilo. Na početku bi samo blago podsjetio, a onda bi slijedilo strogo javno upozorenje, ako je to bilo potrebno. Ako se ponašanje studenta ne bi popravilo, Bhagavān bi se udaljio od njega. Ako bi se dogodilo da student još uvijek ne prihvaća priliku da promijeni ponašanje, On bi zamolio upravitelja da ga pošalje kući roditeljima. No svaki je iskreni pokušaj da se popravi nailazio na podršku i odnosi bi se vratili na pravi put. Na taj je način Svami u životima sviju nas igrao ulogu nježne majke i strogog oca.

Prilika za pjevanje u Svamijevoj prisutnosti

Bio sam na drugoj godini preddiplomskog studija kad sam dobio priliku javno pjevati tijekom *bhajana* u Svamijevoj prisutnosti. Nakon toga, On nas je potaknuo na održavanje brojnih programa u dvorani Poornachandra. Sve što sam u stanju pjevati, mogu u potpunosti zahvaliti Njegovoj milosti i blagoslovima. On je osnovao studentski glazbeni sastav. Pružio nam je veličanstvenu priliku da

pjevamo “Sai Kathu”, životnu priču Bhagavāna kroz glazbu. Tekst je napisao gospodin Adinarayana Rao, a gospodin Rajeshwara Rao je skladao glazbu.

Bhagavān je poveo sve nas – članove glazbene skupine – u Chennai kako bismo snimili “Sai Kathu”. Bhagavān je bio s nama u HMV studiju dok je trajalo snimanje! Neposredno prije odlaska u Chennai Svami mi je izvadio naušnice iz uha i preporučio mi da odjenem hlače umjesto dhotija. Dotle je išla Svamijeva briga za nas i pažnja kojom je sve nas obasipao.

Bhagavāna je uvijek zanimalo poslušati “Rama Kathu”. Kad god bismo imali gosta, zamolio bi nas da otpjevamo “Rama Kathu”. Hirok Changkakoti i ja smo bili tada blagoslovljeni čestom prilikom za pjevanje. Zaista ne znamo koliko smo ju puta otpjevali. Godine 1985., kada smo obavljali Grama Sevu, Bhagavān je dolazio u sela kao što su Ammagandapalem i Kammavaripalli. Ondje su u hramu postavljeni kipovi Rāme, Sīte, Lakšmana i Hanumāna. Čak i tom prigodom, On nas je zamolio da otpjevamo “Rama Kathu”. I danas uključujemo jedan dio te pjesme u glazbeni program svakog 1. siječnja.

Momci zaduženi za glazbu imali su puno prilika biti s Bhagavānom. Kako smo već bili stariji, davao nam je samo kratke upute. Odveo bi nas u sobu za razgovore ili u zelenu sobu u dvorani Poornachandra s ciljem da vježbamo pjevanje pjesama. Podučavao bi nas kako izvoditi pjesme, posebno nijanse i varijacije svakog stiha. U Brindavanu nas je vodio u kuću gospođe Ratanlal. I ona bi nam, poput nježne tete, davala mlijeko s kurkumom i ghijem, što je bilo jako dobro za grlo. Događalo bi se da se Svami popne sve do drugog kata hostela u Brindavanu kako bi nadgledao naše vježbanje.

Svami nam je govorio da pjevamo slobodno i punim glasom, ali da pri tome ne klimamo glavom i da ne pravimo grimase tijekom pjevanja. Jedan od naše braće bio je vrlo nadaren pjevač i njegov su glas često uspređivali s glasom legendarnog Ghantasale. Međutim, znao je imati iskrivljeni izraz lica dok bi uživljeno pjevao. Tijekom jedne probe, Bhagavān je osmislio zabavan lijek i potiho me zamolio da donesem zrcalo. Kad je momak počeo pjevati i izgubio se u dubinama pjesme, Bhagavān mu je Sam držao zrcalo pred licem i na taj način ispravio njegovu uobičajenu mimiku lica. Svami je uvijek naglašavao da bi značaj trebalo pridavati osjećaju, *bhāva*, melodiji, *rāga*, i taktu, *tāla*.

Svami nas je često vodio na izlet. Automobilima bismo s puta skrenuli u šumu, na mjesto puno zelenila, i stvarno se dobro proveli. Svami bi nas nagovarao da jedemo do mile volje, da pjevamo *bhajane*, sviramo na glazbenim instrumentima dok je On Sam svirao na ručnim činelama, *tālam*. Toliko je bilo lijepo biti u Svamijevoj blizini, *sannidhi*, da sam čak zaboravio vlastiti dom. U svojih 15 godina boravka u Svamijevoj blizini, otišao sam kući samo četiri puta. U siječnju 1978. godine poveo me sa Sobom u Alike i Chokkady.

Zauvijek dugujem zahvalnost svojoj majci Savithriammi i ocu, pokojnom gospodinu Kote Parameshwarayyaiju, koji ne samo da su me donijeli na ovaj svijet nego su me i uputili na put prema Božanskom i potaknuli na žudnju za blizinom Božjom. Od djetinjstva me otac vodio u Parthi. Svaki put bi nas Svami pozvao na razgovor i zamolio me da se upišem na Njegov koledž. Dok sam studirao, On nije brinuo samo o mojem obrazovanju nego i o svakodnevnim potrebama. Čak mi je davao i potreban džeparac. Otac me u potpunosti predao Bhagavānu i nikada nije bio zabrinut za mene jer je znao da sam u najsigurnijim rukama. Bhagavān je pod svoje okrilje uzeo i mojega brata Sauuappayyau; bio je ondje s Njim oko 20 godina.

Imao sam mnogo prilika promatrati Radhakrishnu na djelu. Radhakrishna je bio stariji od mene i vozio je Svamijev automobil. Bio je vrlo jednostavna osoba, dobar prijatelj i vodič. Od samog početka me poučavao kako se ponašati u Svamijevoj prisutnosti. Svami me uvijek slao s njim ili u Pathi ili u Whitefield ako je ondje bilo posla. Način na koji je brinuo o Svamijevim svakodnevnim potrebama bio mi je veliko nadahnuće.

Dragocjeni trenuci sa Svamijem

Bio sam na trećoj godini studija kad je srušen stari Bhagavānov bungalov. Na tom je mjestu trebalo izgraditi Trayee Brindavan. Prije rušenja bungalova, neki od nas su dobili zaduženje da iz njega prenesu sve stvari. Od 5 sati ujutro do 20 sati navečer, ne stajući, ispraznili smo bungalov. Svami je bio jako sretan sa svima nama i pohvalio nas zbog napora kojega smo uložili u taj posao. Dok je Trayee Brindavan bio u izgradnji, Svami je obično boravio u “Devi Nivas”, kući Rajmate od Nawanagara, blizu koledža. Kad se Svami preselio u Rajmatin dom, imao sam priliku udisati isti zrak, jesti i spavati u Bhagavānovoj rezidenciji. Posrećilo mi se

čak da sjedim i jedem za istim stolom sa Svamijem. Mogu li Mu ikada zahvaliti na svemu tome? Često me Svojim automobilom vozio iz Parthija u Brindavan. Dvaput me odvezao u Ooty i jednom u Kodaikanal. Kako je Bhagavān milostiv i pun ljubavi!

Na poslijediplomski studij došao sam u Prasanthi Nilayam. Svami me je tada zamolio da ostanem u studentskom hostelu. Jednom, za vrijeme završnih ispita za magisterij, nisam uspio na vrijeme ispraviti neke dijelove rada. Stoga sam popio čaj s limunom i prosjedio noć pokušavajući unijeti ono što je bilo u bilješkama. Na ispitu sam osjetio mučninu i bilo mi je loše. Te večeri na daršanu, Svami je došao pravo do mene i pitao me zašto sam učio cijelu noć. “Trebao bi biti opušten prije ispita, ne osjećati napetost. Samo zahvaljujući Mojim blagoslovima si mogao završiti ispit!”

Jednog me dana Svami (uvaženi rektor) pozvao i pitao znam li koju pjesmu iz pera tadašnjeg prorektora, profesora V. K. Gokaka. Odgovorio sam niječno. Svami je Sam odabrao pjesme koje su napisali profesor Gokak i gospođa Sharada Gokak, dao nam da ih uredimo i uglazbimo. To je bilo u okviru priprema za proslavu prorektorovog 75. rođendana! On je poslušao sve pjesme u sobi za razgovore, ispravio ritam i glazbu, dao svemu tome Svoj pečat i rekao da izvedemo glazbeni program.

Tijekom proslave Bhagavānovog 60. rođendana, studenti su bili blagoslovljeni prilikom da izvedu program na stadionu Hill View. On me zamolio da otpjevam “Radhika Krishna Radhika” tijekom večernjeg dijela rođendanskog programa koji se održavao povodom iskazivanja štovanja ljuljački, *jhūlā*. Osobno se zainteresirao za taj dio programa i poučio me kako otpjevati svaki stih pjesme, tjerajući me da ponavljam za Njim svaku nijansu. Nitko iz grupe neće nikada zaboraviti dragocjene trenutke provedene sa Svamjem tih dana.

Izljev božanske milosti

Nakon proslave 60. rođendana, u travnju, Svami me odveo u Ooty. Kad smo se vratili odande, našao sam se u “hladnjači” ili “radionici”! Odjednom je prestao razgovarati sa mnom. Pozvao me ravnatelj i rekao mi da idem predavati u Središnju školu. Ja nikada nisam bio pretjerano zainteresiran za podučavanje.

Rekao sam ravnatelju da ne mogu ići sve dok mi Svami to ne kaže izravno. Svami mi je poslao jednog starijeg profesora i rekao da je to Njegova želja. Pet godina sam predavao povijest učenicima X, XI i XII razreda. Bhagavān me tri godine držao u “hladnjači”. To vrijeme mi je izgledalo kao vječnost. Za mene osobno bilo je to teško razdoblje. Ono me naučilo tko sam bez Svamija. Ako je Svami pored tobe, onda si junak; ako nije, onda si velika nula.

Nakon tog razdoblja bez oslonca, Svami me poveo na mjesec dana u Kodaikanal. Bilo je to ponovno vrijeme puno radosti. Zadužio me izvoditi *arati* za Njega poslije *bhajana*. Stvari su se opet vratile u normalu. Shvatio sam pravo značenje Svamijeve često navođene izreke: “Užitak je razmak između dviju boli.”

Moj je otac bio srčani bolesnik. Svami mu je dao narukvicu i rekao mu da ne treba biti zabrinut za svoje zdravlje. Dao mu je i Šivin lingam za poklonike u Chokkadyju. Nakon ljetnog tečaja 1990. godine, jednoga dana Svami me pozvao i naredio da odem u Chokkady, moje rodno mjesto, i nastavim očev posao jer njemu nije bilo dobro. Stvorio je *vibhuti* i dao mi ga, i potom zamolio da nastavim dolaziti u Prasanthi Nilayam.

Škola Sri Sathya Sai Vidyakendra u Chokkadyju je pokrenuta 1988. godine tijekom Bhagavānovog posjeta. Ja sam postao referent škole. Mi, poklonici iz Chakkadyja, imali smo priliku predstaviti program pjevanja posvećen polubožanskim bićima podređenim bogu bogatstva Kuberi, *yakṣagāna*, u dvorani Poornachandra, u Božanskoj prisutnosti. Svami je bio vrlo zadovoljan i obasuo nas Svojom ljubavlju poklanjajući nam svima hlače i košulje.

Škola koju je On blagoslovio je srednja škola internatskog tipa na engleskom jeziku od I do X razreda. Imamo 600 studenata iz cijele Karnatake. I ovdje, u našoj Vidyji Kendri u Chokkadyju, svi problemi s kojima se suočavamo lako se rješavaju zahvaljujući Njegovoj milosti. Uvijek i na svakom koraku osjećamo Njegovu prisutnost.

Ja sam Mu stvarno zahvalan što mi je pružio priliku pjevati pred Njim tijekom programa *bhajana*, čak i danas.

Svami uvijek kaže da ne možemo otplatiti svoj dug prema Bogu i prema svojim roditeljima, i sve čime me je On blagoslovio samo je svjedočanstvo moje vječne obaveze prema Njemu. Kako bih se odužio za sve što je Svami učinio za mene, ja,

na svoj ponizni način, želim služiti u okviru svojih sposobnosti. Riječi ne mogu opisati što mi Njegova ljubav znači. Vječni sam Mu dužnik i molim Ga da me uvijek drži u služenju Njegovim lotosnim stopalima.

Autor, nadareni pjevač *bhajana* u mandiru u Prasanthiju, bio je u neposrednoj blizini Bhagavāna kao student i pjevač. Stekao je diplomu profesionalnog umjetnika na Bhagavānovom koledžu 1985. godine

PROSLAVA UGADIJA I TAMILSKE NOVE GODINE U PRASANTHI NILAYAMU

Izvješće

Pobožnost i svečanost obilježili su proslavu svetog blagdana Ugadi u Prasanthi Nilayamu. Mjesto održavanja proslave bila je dvorana Sai Kulwant koja je bila ukusno urešena za tu svečanu prigodu. Program, održan 13. travnja 2021. godine, na dan proslave Ugadija, započeo je u 8 sati ujutro redovnim pjevanjem *Veda* u izvedbi grupe iz mandira Prasanthi. Potom je uslijedio tradicionalni obred čitanja petodjelnog kalendara, *pañcānga śravana*, kojega je vodio poznati vedski znanstvenik, dr. K. T. V. Raghavan. Razmatrajući predviđanja vezana uz dolazeću godinu pod nazivom “Plava”, uvaženi je učenjak pozvao prisutne da slijede vrijednosti istine, *satya*, ispravnosti, *dharma*, mira, *santhi*, ljubavi, *prema*, i nenasilnosti, *ahimsā*, u životu, i otkupe svoje rođenje u ljudskom obliku. Slijedio je program *bhajana* koji je završio izvođenjem *aratija*.

Večernji dio programa započeo je redovnim pjevanjem *Veda* u 17 sati, u mandiru Prasanthi, u izvedbi grupe za pjevanje *Veda*. Nakon toga je uslijedio prosvjetljujući Bhagavānov govor, emitiran na LED ekranima. U Svojem govoru Bhagavān je naglasio da je od svih vrsta znanja duhovno znanje najvažnije za čovjekov život. *Čovjek bi*, dodao je Bhagavān, *trebao steći to znanje i širiti ga. Trebao bi obavljati svoju dužnost najbolje što zna i umije, s umom neprekidno usredotočenim na Boga*. Upozorio je sve da ne gube vrijeme u beznačajnim aktivnostima. Bhagavān je

završio svoj govor *bhajanom* “Narayana Bhaja Narayan, Narayana Bhaja Narayan, Narayan”. *Bhajane* koji su slijedili nakon Bhagavānovog govora vodili su poklonici iz države Andhra Pradesh. *Arati* posvećen Bhagavānu označio je kraj programa.

Na dan tamilske Nove godine, 14. travnja 2021. godine, program je započeo u 8 sati redovnim pjevanjem *Veda* u izvedbi skupine za pjevanje *Veda* iz mandira Prasanthi. Potom je slijedio program *bhajana* koji je vodila grupa za pjevanje *bhajana* iz države Tamil Nadu. Jutarnji dio programa u dvorani Sai Kulwant završio je izvođenjem *aratija* u 9.30 sati.

Navečer je program započeo svetim pjevanjem *Veda* u 17 sati u izvedbi grupe za pjevanje *Veda* iz mandira Prasanthi. U 17.30 sati, poklonici su bili blagoslovljeni snimkom Bhagavānovog božanskog govora u kojem je On rekao da je čovjek sam odgovoran i za sreću i za žalost u svom životu. Kad čovjek čini dobra djela, sretan je, a kad čini loše, stiže ga nevolja. *Dakle, sreća i nesreća su u čovjekovim vlastitim rukama*, naglasio je Bhagavān. *Čovjek nikada ne bi smio nikoga povrijediti; trebao bi uživati u svom unutaršnjem miru i činiti dobro*, rekao je Bhagavān na kraju. Svoj govor je završio *bhajanom* “Hari Bhajan Bina Sukha Santhi Nahin”.

Nakon Bhagavānovog govora, pjevači grupe za pjevanje *bhajana* iz države Tamil Nadu vodili su program pjevanja *bhajana* koji je završio izvođenjem *aratija* u 18.30 sati.

NOVOSTI IZ SAI CENTARA

AUSTRALIJA

Povodom proslave 95. rođendana Sri Sathya Sai Babe, 21. studenog 2020. godine, 25 dobrovoljaca iz Sri Sathya Sai centra u Strathfieldu posadilo je 950 biljaka, grmova i drveća u Hudson parku uz pomoć Vijeća Strathfielda. U službenoj izjavi, Vijeće Strathfielda zahvalilo je SSSMO-u navodeći: “Sathya Sai dobrovoljci rade zajedno s Vijećem na programu zaštite i unapređenja našeg lokalnog okruženja duže od 30 godina. Dana 21. studenoga 2020. godine, 25 dobrovoljaca posadilo je

prekrasnih 950 biljaka u Hudson parku, u okviru proslave 95. rođendana Sri Sathya Sai Babe. Ovi će zasadi biti od velike koristi za okoliš i urbano zdravlje, uključujući i očuvanje lokalne biološke raznolikosti, bolju kvalitetu zraka, ublažavanje posljedica klimatskih promjena, zadržavanje oborinskih voda, hlađenje i ugodniji život u gradovima.” Ova službena izjava Vijeća Strathfielda može se pročitati na stranici <https://www.strathfield.nsw.gov.au/sathya-sai-and-strathfield-councils-super-planting/>

Dobrovoljci SSSMO-a iz regije New South Wales brojnim su događanjima obilježili 95 godina od dolaska Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe. Proslava je započela tako što su dobrovoljci SSSMO-a iz New South Wales Region Westa 95 dana primjenjivali program “Strop nad željama” i od uštedevine kupili 2 800 paketa za novorođenčad kako bi se spriječilo smrtnost i infekcije prilikom porođaja u nerazvijenim zemljama diljem svijeta. U pripremi paketa za distribuciju sudjelovalo je 90 volontera. Ova inicijativa je sastavni dio regionalne aktivnosti služenja u zadnje tri godine, u suradnji s KIT Internationalom (bivšim Birthing Kit Australia). Pored toga, mladi odrasli New South Wales Region Westa, u suradnji s neprofitnomom dobrotvornom organizacijom Samaritan's Purse, prikupili su 72 kutije za cipele i napunili ih igračkama, higijenskim potrepštinama, školskim potrepštinama i veselim poklončićima. Paketi su podijeljeni djeci u Kambodži, Fidžiju, Papui Novoj Gvineji i Filipinima tijekom Božića 2020. godine.

MEKSIKO

Od 7. rujna do 3. studenoga 2020. godine, organiziran je projekt “Semillas de Amor” (Sjemenke ljubavi) kao ponuda ljubavi Bhagavānu Sri Sathya Sai Babi u čast Njegovog 95. rođendan. Kao sastavni dio ovog projekta, koordinatori SSSMO-a, koji su prošli naprednu obuku za njegu biljaka, postavili su urbane vrtove u svojim domovima. Ovaj je projekt osmišljen s ciljem da se među sudionicima razviju ljudske vrijednosti, kao što su strpljivost, snošljivost, požrtvornost i ljubav. Istaknuo je vrijednost povrća uzgojenog na organski način, uzimanje hrane u kojoj nema kemikalija, recikliranje i važnost principa *ponovno upotrijebi i smanji* u zaštiti okoliša. Inicijativa je također potaknula ujedinjenje

obitelji, smanjivanje ekološkog otiska, i više od svega, prepoznavanje prisutnosti Boga u prirodi i snaženje odnosa između Boga i čovjeka kroz prirodu.

UKRAJINA

Zadnjih pet godina, dobrovoljci SSSMO-a iz Pavlograda dijelili su potrebitima pakete hrane dva puta godišnje. Sredinom studenoga 2020. godine volonteri su obradovali potrebite obitelji paketima žitarica, tjestenine, suncokretovog ulja, kavijara od bundeve, čaja i ostalih prehrambenih namirnica. Volonteri su bili zahvalni na pruženoj prilici da služe u svojim zajednicama i rado su služili starijima koji su često osamljeni i financijski ugroženi.

RUSIJA I PRIDRUŽENE ZEMLJE

U studenom 2020. godine održani su javni skupovi širom Rusije, Ukrajine, Bjelorusije i Kirgistana. Na tim javnim događanjima sudjelovalo je oko 350 ljudi iz 22 grada, uključujući i 165 novopridošlih koji su znali za učenje Sri Sathya Sai Babe i aktivnosti SSSMO-a. U Rusiji su sudionici dobili i informacije o cjelovitom obrazovanju za mlade. Na mnogim se događanjima pjevalo duhovne pjesme a okupljenima su se obraćali gosti predavači.

Predstavnici Grupe Kharkov iz Ukrajine bili su pozvani u indijski Reiki centar na studijski kružok. Nakon dvosatnog zajedništva, mnogi su plakali od radosti i izrazili zahvalnost na pruženoj im prilici. Skupina iz Kijeva susrela se s migrantima i s 12 tinejđera razgovarala o opasnostima ovisnosti. Djeca su dobila slatkiše i sredstva za održavanje osobne higijene.

ABU DHABI

Volonteri SSSMO-a su 5. i 6. prosinca 2020. godine podijelili 126 košara u kampu Camel Camp smještenom u udaljenoj pustinji blizu Abu Dhabija. U tim su košarama bile higijenske potrepštine kao što su pjena za brijanje i britvice, češljevi za kosu, vodica za ispiranje usta, gel za tuširanje, četkica za zube, pasta za zube, krema i šampon. Osim toga, u košarama su se našli paketi šećera, čaja i kave. Sljedećeg dana su volonteri podijelili rižu, ulje i leću za 80 ljudi. Na Božić, članovi

SSSMO-a su 250 potrebitih obitelji opskrbili rižom, brašnom, uljem i lećom. Pored toga, kupili su prehrambene namirnice za obitelj čiji je hranitelj ostao bez posla.

KAMERUN

Krajem prosinca 2020. godine i početkom siječnja 2021. godine dobrovoljci SSSMO-a u Kamerunu podijelili su više od 750 paketa hrane i potrepština siročadi, izbjeglicama, bolesnima od gube, slijepoj i fizički hendikepiranoj djeci, ljudima koji žive u sirotinjskim četvrtima, kao i potrebitima u cijeloj zemlji.

KAZAHSTAN

Kako su u prosincu 2020. godine ublaženi propisi o karanteni vezani uz pandemiju, volonteri SSSMO-a iz Kazahstana nastavili su služiti obiteljima s niskim prihodima u četiri grada. U jugoistočnom Kazahstanu je 60 ljudi dobilo topli obrok zajedno s maskama, rukavicama i odjećom. Pakete u kojima je bilo biljnog ulja, žitarica, povrća, voća, slatkiša i higijenskih potrepština, poput praška za pranje rublja i paste za zube, dobilo je jedanaest višečlanih obitelji.

JUŽNA AFRIKA

SSSMO iz Južne Afrike osmislila je nacionalni ekološki projekt pod nazivom “Eko-cigla” i pozvala je svih 13 regija na sudjelovanje. Svaka je regija dobila posebne upute za izradu *eko-cigli* punjenjem plastičnih dvolitrenih boca nerazgradivim materijalima, kao što su plastika i polistiren, težine 400 do 500 grama. Volonteri SSSMO-a su u suradnji s nacionalnim timom Go-Greena, odlučili napraviti znak oko božaske poruke Sri Sathya Sai Babe “Voli sve, služi svima” koristeći pri tome *eko-cigle*. Oni su složili znak dugačak 18 metara korištenjem 586 *eko-cigli* i 294 kilograma plastike u Sri Sathya Sai školi u Chatsworthu u Durbanu kao ponudu ljubavi za Njegov 95. rođendan. Izgrađen je i betonski zid visok 3.6 m i ukrašen Babinim fotografijama. Na projektu se radilo od 24. listopada do 22. studenoga 2020. godine. Ovaj je pothvat stvorio svijest o zaštiti okoliša i donošenju ekološki odgovornih odluka kao što je smanjenje korištenja plastike. Sudionici su također čvrsto obećali da će smanjiti potrošnju pakirane hrane i da će provoditi program “Strop nad željama”. Ovaj je projekt

utabao put budućim ekološkim aktivnostima koje će koristiti *eko-cigle*, kao što je izgradnja vrtnih kutija, vrtnih zidova i ormara za cipele u školama i Sri Sathya Sai centrima u Južnoj Africi.

SJEDINJENE AMERIČKE DRŽAVE

Mali požar trave, koji je počeo 8. rujna 2020. godine u Ashlandu u Oregonu, pretvorio se u smrtonosni požar Alamedu koji je plamtio oko deset milja duž Bear Creek Greenwaya. Uništeno je na tisuće građevina i poslovnih objekata i, što je najtragičnije, tri osobe su poginule. Dobrovoljci SSSMO-a pacifičke sjeverozapadne regije krenuli su u akciju i nabavili svjetiljke, produžne kabele i higijenske potrepštine te ih poslali u Sri Sathya Sai centar u Grants Passu, koji ih je isporučio centrima za pomoć u Ashlandu, Talentu, Phoenixu i Medfordu. Mnogi ljudi koji su u bjesomučnoj vatri ostali bez krova nad glavom bili su starije osobe i stanari pokretnih kućica u parkovima za kamp prikolice; bili su izuzetno zahvalni na onome što su dobili jer su u požaru izgubili gotovo sve.

Sri Sathya Sai međunarodna organizacija

Dosegnite Boga putem ljubavi

Bog je utjelovljenje ljubavi. Ljubav je Njegova priroda. Njegova ljubav prožima kozmos. Ta je ljubav prisutna u svima i svakomu. Kao što Bog očituje svoju ljubav u svijetu, svatko bi trebao očitovati svoju ljubav. Ljubav, prema, se opisuje kao nešto što nije moguće izraziti riječima i spoznati umom. Kaže se da je neopisiva, anirvachanīyam. Tu ljubav nije moguće dobiti učenošću, bogatstvom ili fizičkim moćima. Bog, koji je utjelovljenje ljubavi, može se doseći samo putem ljubavi, kao što je i blistavo Sunce moguće vidjeti samo zahvaljujući njegovoj vlastitoj svjetlosti.

Bhagavān Sri Sathya Sai Baba